

Siracide 1

1 Πᾶσα σοφία παρὰ κυρίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα.
2 ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμῶσει;
3 ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;
4 προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.
6 ῥίζα σοφίας τίτι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργήματα αὐτῆς τίς ἔγνω;
8 εἷς ἐστὶν σοφός, φοβερός σφόδρα, καθ' ἑμνος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
9 κύριος αὐτὸς ἔκτισεν αὐτήν καὶ εἶδεν καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτήν καὶ ἐξέχεεν αὐτήν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
10 μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορῆσεν αὐτήν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
11 Φόβος κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιήματος.
12 φόβος κυρίου τέρπει καρδίαν καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροήμερουσιν.
13 τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον εὐ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐλογηθῆσεται.
14 Ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μῦθῳ συνεκτίσθη αὐτοῖς.
15 μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσεν καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθῆσεται.
16 πλημονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς.
17 πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν ἐμπλῶσει ἐπιθυμημάτων καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς.
18 στέφανος σοφίας φόβος κυρίου ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰάσεως.
19 καὶ εἶδεν καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτ' ἑν, ἐπιστῆμην καὶ γνώσιν συνέσεως ἐξώμβρησεν καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσεν.
20 ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροήμερουσις.
22 Οὐ δυνῆσεται θυμὸς ἀδικὸς δικαιωθῆναι· ἡ γὰρ ῥοπή τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτώσις αὐτῷ.
23 ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνην.
24 ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χεῖλη πολλῶν ἐκδιηγῆσεται σύνεσιν αὐτοῦ.
25 Ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολαὶ ἐπιστῆμης, βδέλυγμα δὲ ἀμαρτωλῶν θεοσέβεια.
26 ἐπιθυμῶσας σοφίαν διατῆρησον ἐντολάς, καὶ κύριος χορηγήσει σοὶ αὐτ' ἑν.
27 σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης.
28 μὴ ἀπειθῆσθαι φόβῳ κυρίου καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ ἐν καρδίᾳ δισση.
29 μὴ ὑποκριθῆς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσίν σου πρόσεχε.
30 μὴ ἐξύψου σεαυτόν, ἵνα μὴ πέσης καὶ ἐπαγάγῃς τὴν ψυχὴν σου ἀτιμίαν, καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὰ κρυπτά σου καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε, ὅτι οὐ προσήλθες φόβῳ κυρίου καὶ ἡ καρδία σου πλῆρης δόλου.

Siracide 2

1 Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν κυρίῳ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν·
2 εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς·
3 κολλῆθῃτι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστής, ἵνα αὐξήθῃς ἐπ' ἐσχάτων σου.
4 πάν, ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασιν ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·

5 ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.
6 πιστεύσον αὐτῷ, καὶ ἀντιλήμψεται σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.
7 Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε.
8 οἱ φοβούμενοι κύριον, πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν.
9 οἱ φοβούμενοι κύριον, ἐλπύσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἔλεος.
10 ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσεν κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν, καὶ ὑπερείδεν αὐτόν;
11 διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεῶν ὁ κύριος καὶ ἀφήσιν ἀμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.
12 Οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶν παρειμέναις καὶ ἀμαρτωλῶν ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους.
13 οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πιστεύει· διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθῆσεται.
14 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσιν τὴν ὑπομονήν· καὶ τί ποιῆσετε ὅταν ἐπισκέπηται ὁ κύριος;
15 οἱ φοβούμενοι κύριον οὐκ ἀπειθῶσιν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν συντηρήσουσιν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
16 οἱ φοβούμενοι κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν ἐμπλησθῶσονται τοῦ νόμου.
17 οἱ φοβούμενοι κύριον ἐτοιμάσουσιν καρδίας αὐτῶν καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
18 ἐμπεσοῦμεθα εἰς χεῖρας κυρίου καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Siracide 3

1 Ἐμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε, τέκνα, καὶ οὕτως ποιῆσατε, ἵνα σωθῆτε·
2 ὁ γὰρ κύριος ἐδόξασεν πατέρα ἐπὶ τέκνοις καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' υἱοῖς.
3 ὁ τιμῶν πατέρα ἐξιλάσκειται ἀμαρτίας,
4 καὶ ὡς ὁ ἀποθησαυρίζων ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.
5 ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθῆσεται ὑπὸ τέκνων καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσακουσθῆσεται.
6 ὁ δοξάζων πατέρα μακροήμερεύσει, καὶ ὁ εἰσακούων κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ·
7 καὶ ὡς δεσπότης δουλεύσει ἐν τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.
8 ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοὶ εὐλογία παρ' αὐτοῦ·
9 εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἶκους τέκνων, κατάρρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.
10 μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρὸς σου, οὐ γὰρ ἐστὶν σοὶ δόξα πατρὸς ἀτιμία·
11 ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μῆτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.
12 τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γῶν πατρὸς σου καὶ μὴ λυπῆσαι αὐτόν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ·
13 κἂν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε καὶ μὴ ἀτιμάσης αὐτόν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου.
14 ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθῆσεται καὶ ἀντι ἀμαρτιῶν προσανοικοδομηθῆσεται σοι.
15 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθῆσεται σου· ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθῶσονται σοὶ αἱ ἀμαρτίαι.
16 ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.
17 Τέκνον, ἐν πραύτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθῆσῃ.
18 ὅσα μέγας εἶ, τοσοῦτω ταπεινὸν σεαυτόν, καὶ ἔναντι κυρίου εὐρήσεις χάριν·
20 ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία τοῦ κυρίου καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.

21 χαλεπώτερα σου μὴ ζῶτει καὶ ἰσχυρότερα σου μὴ ἐξέταζε·
22 ἂ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ, οὐ γὰρ ἐστὶν σοι χρεῖα τῶν κρυπτῶν.
23 ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου· πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι.
24 πολλοὺς γὰρ ἐπλόνησεν ἡ ὑπόλημψις αὐτῶν, καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίστησεν διανοίας αὐτῶν.
26 καρδία σκληρὰ κακωθῆσεται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἀπολείται.
27 καρδία σκληρὰ βαρυνθῆσεται πόνοις, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθῆσεται ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίας.
28 ἐπαγωγὴ ὑπερηφάνου οὐκ ἐστὶν ἴασις· φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ.
29 καρδία συνετοῦ διανοηθῆσεται παραβολῶν, καὶ οὗς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.
30 πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.
31 ὁ ἀνταποδιδὸς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως αὐτοῦ εὐρῆσει στῆριγμα.

Siracide 4

1 Τέκνον, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερῆσαι καὶ μὴ παρελκύσης ὀφθαλμοὺς ἐπίδειξις.
2 ψυχὴν πεινώσαν μὴ λυπῆσαι καὶ μὴ παροργίσης ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ.
3 καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξης καὶ μὴ παρελκύσης δόσιν προσδεομένου.
4 ἰκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου καὶ μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ.
5 ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψης ὀφθαλμὸν καὶ μὴ δῶς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαι σε·
6 καταρωμένοι γὰρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ τῆς δεῖσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιῶσας αὐτόν.
7 προσφιλεῖ συναγωγὴ σεαυτὸν ποιεῖ καὶ μεγιστάνι ταπεινῶν τὴν κεφαλῶν σου.
8 κλίνου πτωχῷ τὸ οὖς σου καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραύτητι.
9 Σιραχιδε 5

1 Μὴ ἐπεχε ἐπὶ τοῖς χρῆμασίν σου καὶ μὴ εἴπης Αὐτάρκη μοί ἐστίν.
2 μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχύϊ σου πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου·
3 καὶ μὴ εἴπης Τίς με δυναστεύσει; ὁ γὰρ κύριος ἐκδικῶν ἐκδικῆσει.
4 μὴ εἴπης Ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο; ὁ γὰρ κύριός ἐστιν μακρόθυμος.
5 περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου προσθεῖναι ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίας·
6 καὶ μὴ εἴπης Ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.
7 μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέφειν πρὸς κύριον καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ κυρίου, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικῆσεως ἐξολῆ.
8 Μὴ ἐπεχε ἐπὶ χρῆμασιν ἀδίκους· οὐδὲν γὰρ ὠφελῆσει σε ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς.
9 μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ διγλωσσος.
10 ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου, καὶ εἰς ἔστω σου ὁ λόγος.
11 Γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀποκρίσιν.
12 εἰ ἐστὶν σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον· εἰ δὲ μὴ, ἡ χεὶρ σου ἔστω ἐπὶ τῷ στόματί σου.
13 δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ, καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου πτώσις αὐτῷ.
14 Μὴ κληθῆς ψίθυρος καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνῃ καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου.

15 ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει καὶ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρὸς· ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος κληρονομῆσει· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ διγλωσσος.

Σιραχιδε 6

2 Μὴ ἐπάρης σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχὴ σου·
3 τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις καὶ ἀφῆσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.
4 ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτὴν καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιῆσει αὐτόν.
5 Λάρυγγι γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ, καὶ γλῶσσα εὐλαλὸς πληθυνεῖ εὐπροσῆγορα.
6 οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἰς ἀπὸ χιλίων.
7 εἰ κτῶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτόν καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσης αὐτῷ.
8 ἐστὶν γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παραμείνη ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου.
9 καὶ ἐστὶν φίλος μετατιθέμενος εἰς ἐχθραν καὶ μάχην ὄνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει.
10 καὶ ἐστὶν φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν καὶ οὐ μὴ παραμείνη ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
11 καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σὺ καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παρρησιάζεται·
12 ἐὰν ταπεινωθῆς, ἔσται κατὰ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβῆσεται.
13 ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.
14 φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά, ὁ δὲ εὐρῶν αὐτόν εὐρεν θησαυρόν.
15 φίλου πιστοῦ οὐκ ἐστὶν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐστὶν σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.
16 φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον εὐρῶσιν αὐτόν.
17 ὁ φοβούμενος κύριον εὐθυνεῖ φιλίαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτόν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.
18 Τέκνον, ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν εὐρῆσεις σοφίαν.
19 ὡς ὁ ἄροτριῶν καὶ ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρπούς αὐτῆς· ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις καὶ ταχὺ φάγεσαι τῶν γεννημάτων αὐτῆς.
20 ὡς τραχεῖά ἐστὶν σφόδρα τοῖς ἀπαιδέυτοις, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος·
21 ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονιεῖ ἀπορρῖψαι αὐτῶν.
22 σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστὶν καὶ οὐ πολλοὶς ἐστὶν φανερά.
23 Ἄκουσον, τέκνον, καὶ ἔκδεξαι γνώμην μου καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου·
24 καὶ εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου·
25 ὑπόθεσ τὸν ὦμόν σου καὶ βάσταξον αὐτὴν καὶ μὴ προσοχθίσης τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς·
26 ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συντήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς·
27 ἐξίχνευσον καὶ ζῶτησον, καὶ γνωσθῆσεται σοι, καὶ ἐγκρατῆς γενόμενος μὴ ἀφῆς αὐτῶν·
28 ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὐρῆσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφῆσεται σοι εἰς εὐφροσύνην·
29 καὶ ἔσονται σοι αἱ πέδαί εἰς σκέπην ἰσχύος καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης.
30 κόσμος γὰρ χρύσεός ἐστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον·
31 στολὴν δόξης ἐνδύσει αὐτὴν καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθῆσεις σεαυτῷ.
32 Ἐὰν θέλῃς, τέκνον, παιδευσθῆσαι, καὶ ἐὰν ἐπιδῶς τὴν ψυχῶν σου, πανοῦργος ἔσθι·

33 ἐὰν ἀγαπῆσθαι ἀκούειν, ἐκδέξῃ, καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔσῃ.
34 ἐν πλῆθει πρεσβυτέρων στήθι· καὶ τίς σοφός; αὐτῷ προσκολλήθητι.
35 πᾶσαν δι᾿ ἡγίαν θείαν θέλε ἀκροᾶσθαι, καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφευγέτωσάν σε.
36 ἐὰν ἴδῃς συνετόν, ὄρθριζε πρὸς αὐτόν, καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου.
37 διανοοῦ ἐν τοῖς προσταγμασίν κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διὰ παντός· αὐτὸς στηριεὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας δοθήσεται σοί.

Σιραχιδε 7

1 Μὴ ποίει κακά, καὶ οὐ μὲν σε καταλάβῃ κακόν·
2 ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεὶ ἀπὸ σοῦ.
3 υἱέ, μὴ σπεῖρε ἐπὶ ἀλλοτρίᾳ ἀδικίας, καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰ ἐπταπλασίως.
4 μὴ ζῷται παρὰ κυρίου ἡγεμονίαν μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.
5 μὴ δικαιοῦ ἐναντι κυρίου καὶ παρὰ βασιλεὶ μὴ σοφίζου.
6 μὴ ζῷται γενέσθαι κριτῆς, μὴ οὐκ ἰσχύσεις ἐξᾶραι ἀδικίας, μὴ ποτε εὐλαβηθῆς ἀπὸ προσώπου δυνάστου καὶ θῆσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.
7 μὴ ἀμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεως καὶ μὴ καταβάλλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.
8 μὴ καταδεσμεύσῃς δις ἀμαρτίαν· ἐν γὰρ τῇ μιᾷ οὐκ ἀθῶος ἔσῃ.
9 μὴ εἴπῃς Τῷ πλῆθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται.
10 μὴ ὀλιγοψυχῆσθαι ἐν τῇ προσευχῇ σου καὶ ἐλεημοσύνην ποιήσαι μὴ παρίδῃς.
11 μὴ καταγέλα ἀνθρώπων ὄντα ἐν πικρία ψυχῆς αὐτοῦ· ἔστιν γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.
12 μὴ ἀροτρία ψεύδος ἐπὶ ἀδελφῷ σου μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποιεῖ.
13 μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεύδος· ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.
14 μὴ ἀδολέσχει ἐν πλῆθει πρεσβυτέρων καὶ μὴ δευτερώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σου.
15 μὴ μισῆσθαι ἐπίπονον ἐργασίαν καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.
16 μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλῆθει ἀμαρτωλῶν· μνῆσθητι ὅτι ὄργη οὐ χρονιεῖ.
17 ταπεινώσον σφόδρα τὴν ψυχὴν σου, ὅτι ἐκδικήσεις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.
18 Μὴ ἀλλάξῃς φίλον ἕνεκεν διαφόρου μηδὲ ἀδελφὸν γνῶσιον ἐν χρυσίῳ Σουφίρ.
19 μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς· ἡ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.
20 μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ μηδὲ μίσθιον δίδόντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
21 οἰκέτην συνετόν ἀγαπάτω σου ἡ ψυχὴ, μὴ στερῆσθαι αὐτὸν ἐλευθερίας.
22 κτῆνη σοὶ ἔστιν; ἐπισκέπτου αὐτά· καὶ εἰ ἔστιν σοὶ χρῆσιμα, ἐμμενέτω σοί.
23 τέκνα σοὶ ἔστιν; παιδεύσον αὐτὰ καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν.
24 θυγατέρες σοὶ εἰσιν; πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν καὶ μὴ ἰλαρώσῃς πρὸς αὐτάς τὸ πρῶτον σου.
25 ἐκδοῦ θυγατέρα, καὶ ἔσῃ τετελεκῶς ἔργον μέγα, καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτῶν.
26 γυνὴ σοὶ ἔστιν κατὰ ψυχὴν; μὴ ἐκβάλλῃς αὐτῶν· καὶ μισουμένη μὴ ἐμπιστεύσῃς σεαυτὸν.
27 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου δόξασον τὸν πατέρα σου καὶ μητρός ὡδίνας μὴ ἐπιλάθῃ·
28 μνῆσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης, καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί;
29 ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν κύριον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε.

30 ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιῶσαντά σε καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς.
31 φοβοῦ τὸν κύριον καὶ δόξασον ἱερέα καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλται σοί, ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας καὶ δόσιν βραχιόνων καὶ θυσίαν ἀγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων.
32 Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου, ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σου.
33 χάρις δόματος ἐναντι παντὸς ζῶντος, καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκαλύψῃς χάριν.
34 μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαιόντων καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον.
35 μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι ἄρρωστον ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθῆσθαι.
36 ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἀμαρτήσεις.

ἘΣιραχιδε 8

1 Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου, μὴ ποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
2 μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, μὴ ποτε ἀντιστήσῃ σου τὴν ὀκνῶν· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν τὸ χρυσίον καὶ καρδιάς βασιλέων ἐξέκλινεν.
3 μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους καὶ μὴ ἐπιστοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.
4 μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύτω, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.
5 μὴ ὀνειδίξει ἀνθρώπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἀμαρτίας· μνῆσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτίμοις.
6 μὴ ἀτιμώσῃς ἀνθρώπον ἐν γῶνι αὐτοῦ· καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσιν.
7 μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ· μνῆσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.
8 μὴ παρίδῃς δι᾿ ἡγίαν σοφῶν καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν καὶ λειτουργήσαι μεγιστάσιν.
9 μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν.
10 μὴ ἔκκαιε ἀνθρακας ἀμαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῆς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
11 μὴ ἐξαναστής ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ, ἵνα μὴ ἐγκαθήσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ στόματι σου.
12 μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου· καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκῶς γίνου.
13 μὴ ἐγγυῆσθαι ὑπὲρ δυνάμιν σου· καὶ ἐὰν ἐγγυῆσθαι, ὡς ἀποτείσων φρόντιζε.
14 μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ· κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινούσιν αὐτῷ.
15 μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ, ἵνα μὴ βαρύνῃται κατὰ σοῦ· αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆσει, καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολήῃ.
16 μετὰ θυμώδους μὴ ποιῆσθαι μάχην καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον· ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἷμα, καὶ ὅπου οὐκ ἔστιν βοήθεια, καταβαλεῖ σε.
17 μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλευέου· οὐ γὰρ δυνῆσεται λόγον στέξει.
18 ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιῆσθαι κρυπτόν· οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.
19 παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἐκφαίνε σὴν καρδίαν, καὶ μὴ ἀναφερέτω σοὶ χάριν.

ἘΣιραχιδε 9

1 Μὴ ζῶλου γυναικα τοῦ κόλπου σου μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηράν.
2 μὴ δῶς γυναικὶ τὴν ψυχὴν σου ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.

3 μη ὑπάντα γυναικί ἔταιριζομένη, μ᾽ποτε ἐμπέσης εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.
4 μετὰ ψαλλούσης μη ἐνδελέχιζε, μ᾽ποτε ἀλῶς ἐν τοῖς ἐπιχειρῆμασιν αὐτῆς.
5 παρθένον μη καταμάνθανε, μ᾽ποτε σκανδαλισθῆς ἐν τοῖς ἐπιτιμίαις αὐτῆς.
6 μη δῶς πόρναις τὴν ψυχ᾽ν σου, ἵνα μη ἀπολέσης τὴν κληρονομίαν σου.
7 μη περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως καὶ ἐν ταῖς ἐρῆμοις αὐτῆς μη πλανῶ.
8 ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου καὶ μη καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον· ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.
9 μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μη κάθου τὸ σύνολον καὶ μη συμβολοκοπῆσιν μετ᾽ αὐτῆς ἐν οἴνῳ, μ᾽ποτε ἐκκλίνη ἡ ψυχ᾽ σου ἐπ᾽ αὐτὴν καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλίσθης εἰς ἀπώλειαν.
10 Μη ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον, ὁ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔπιστος αὐτῷ· οἶνος νέος φίλος νέος· ἐὰν παλαιωθῆ, μετ᾽ εὐφροσύνης πίεσαι αὐτόν.
11 μη ζηλώσης δόξαν ἀμαρτωλοῦ· οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσται ἡ καταστροφή αὐτοῦ.
12 μη εὐδοκῆσιν ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν· μν᾽σθητι ὅτι ἕως ἄδου οὐ μη δικαιωθῶσιν.
13 μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου, ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεῦειν, καὶ οὐ μη ὑποπτεύσης φόβον θανάτου· κὰν προσέλθῃς, μη πλημμελῆσθης, ἵνα μη ἀφέληται τὴν ζω᾽ν σου· ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεως περιπατεῖς.
14 κατὰ τὴν ἰσχύν σου στόχασαι τοὺς πλησίον καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλεύου.
15 μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμὸς σου καὶ πᾶσα δι᾽γῆσις σου ἐν νόμῳ ὑψίστου.
16 ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειπνοὶ σου, καὶ ἐν φόβῳ κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου.
17 ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεσθ᾽σεται, καὶ ὁ ἠγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ.
18 φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἄνθρωπος γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετῆς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθ᾽σεται.

εΣιραχιδε 10

1 Κριτῆς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσται.
2 κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἠγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτ᾽ν.
3 βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πόλις οἰκισθ᾽σεται ἐν συνέσει δυναστῶν.
4 ἐν χειρὶ κυρίου ἡ ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρῆσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ᾽ αὐτῆς.
5 ἐν χειρὶ κυρίου εὐδοκία ἀνδρός, καὶ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθ᾽σει δόξαν αὐτοῦ.
6 Ἐπὶ παντὶ ἀδικῆματι μη μηνιάσης τῷ πλησίον καὶ μη πράσσει μηδὲν ἐν ἔργοις ὑβρεως.
7 μισητὴ ἔναντι κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελῆς ἡ ἀδικία.
8 βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετάγεται διὰ ἀδικίας καὶ ὑβρεις καὶ χρῆματα.
9 τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; ὅτι ἐν ζωῇ ἔρριψα τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ.
10 μακρὸν ἀρρώστημα, σκώπτει ἰατρόσ· καὶ βασιλεὺς σ᾽μερον, καὶ αὐριον τελευτ᾽σει.
11 ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον κληρονομ᾽σει ἐρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας.
12 Ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφίστασθαι ἀπὸ κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποι᾽σαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ.

13 ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀμαρτία, καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρ᾽σει βδέλυγμα· διὰ τοῦτο παρεδόξασεν κύριος τὰς ἐπαγωγὰς καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς.
14 θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ κύριος καὶ ἐκάθισεν πράξεις ἀντ᾽ αὐτῶν·
15 ρίζας ἐθνῶν ἐξέτιλεν ὁ κύριος καὶ ἐφύτευσεν ταπεινοὺς ἀντ᾽ αὐτῶν·
16 χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ κύριος καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίῳν γῆσ·
17 ἐξήρην ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
18 οὐκ ἔκτισται ἀνθρώποις ὑπερηφανία οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γενν᾽μασιν γυναικῶν.
19 Σπέρμα ἐντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἐντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολὰς.
20 ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἠγούμενος αὐτῶν ἐντιμος, καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
22 πλούσιος καὶ ἐνδοξὸς καὶ πτωχός, τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος κυρίου.
23 οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετόν, καὶ οὐ καθ᾽κει δοξάσαι ἄνδρα ἀμαρτωλόν.
24 μεγίσταν καὶ κριτῆς καὶ δυνάστης δοξασθ᾽σεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τοῦ φοβουμένου τὸν κύριον.
25 οἰκέτῃ σοφῷ ἐλεύθεροι λειτουργ᾽σουσιν, καὶ ἄνηρ ἐπιστ᾽μων οὐ γογγύσει.
26 Μη σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου καὶ μη δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου.
27 κρείσσων ἐργαζόμενος καὶ περισσεύων ἐν πᾶσιν ἢ περιπατῶν δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἄρτων.
28 τέκνον, ἐν πράτῃτι δόξασον τὴν ψυχ᾽ν σου καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.
29 τὸν ἀμαρτάνοντα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ;
30 πτωχὸς δοξάζεται δι᾽ ἐπιστ᾽μην αὐτοῦ, καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.
31 ὁ δεδοξασμένος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς; καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

λΣιραχιδε 11

1 σοφία ταπεινοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει αὐτόν.
2 Μη αἰνέσης ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ καὶ μη βδελύξη ἄνθρωπον ἐν ὀράσει αὐτοῦ.
3 μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.
4 ἐν περιβολῇ ἱματίων μη καυχ᾽ση καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μη ἐπαίρου· ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀνθρώποις.
5 πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους, ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσεν διάδημα.
6 πολλοὶ δυνάσται ἠτιμάσθησαν σφόδρα, καὶ ἐνδοξοὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἐτέρων.
7 Πρὶν ἐξετάσης, μη μέμψῃ νόησον πρῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα.
8 πρὶν ἢ ἀκοῦσαι μη ἀποκρίνου καὶ ἐν μέσῳ λόγων μη παρεμβάλλου.
9 περὶ πράγματος, οὐ οὐκ ἔστιν σοὶ χρεία, μη ἔριζε καὶ ἐν κρίσει ἀμαρτωλῶν μη συνένδρευε.
10 Τέκνον, μη περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου· ἐὰν πληθύνῃς, οὐκ ἄθωθ᾽ση καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μη καταλάβῃς· καὶ οὐ μη ἐκφύγῃς διαδράς.
11 ἔστιν κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται.
12 ἔστιν νωρὸς προσδεόμενος ἀντιλ᾽μψεως, ὑστερῶν ἰσχύι καὶ πτωχεῖα περισσεύει· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ

13 καὶ ἀνύψωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.
 14 ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος, πτωχεῖα καὶ πλοῦτος παρὰ κυρίου ἐστίν.
 17 δόσις κυρίου παραμένει εὐσεβέσιν, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐδοθῆσεται.
 18 ἔστιν πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἡ μερίς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
 19 ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν Εὐρον ἀνάπαυσιν καὶ νῦν φάγομαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ οὐκ οἶδεν τίς καιρὸς παρελεύσεται καὶ καταλείπει αὐτὰ ἐτέροις καὶ ἀποθανεῖται.
 20 Στήθι ἐν διαθῆκῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.
 21 μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἀμαρτωλοῦ, πίστευε δὲ κυρίῳ καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου· ὅτι κούφον ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου διὰ τάχους ἐξάπινα πλουτίσαι πένητα.
 22 εὐλογία κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς, καὶ ἐν ὥρᾳ ταχινή ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ.
 23 μὴ εἴπῃς Τίς ἐστίν μου χρεῖα, καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μου τὰ ἀγαθὰ;
 24 μὴ εἴπῃς Αὐτάρκη μοί ἐστιν, καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακῶθῶμαι;
 25 ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνησθῆσεται ἀγαθῶν.
 26 ὅτι κούφον ἔναντι κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 27 κάκωσις ὥρας ἐπιλησιμονὴν ποιεῖ τρυφῆς, καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.
 28 πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα, καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθῆσεται ἄνῤ.ρ.
 29 Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· πολλὰ γὰρ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου.
 30 πέρδιξ θηρευτῆς ἐν καρτάλλῳ, οὕτως καρδία ὑπερηφάνου, καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πᾶσιν·
 31 τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφων ἐνεδρεύει καὶ ἐν τοῖς αἰρετοῖς ἐπιθῆσει μῶμον.
 32 ἀπὸ σπινθήρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακία, καὶ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει.
 33 πρόσεχε ἀπὸ κακούργου, πονηρὰ γὰρ τεκταίνει, μ᾽ποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῶ σοι.
 34 ἐνοίκισον ἀλλότριον, καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου.

οΣιραχιδε 12

1 Ἐὰν εὖ ποιῆς, γνώθι τίνοι ποιεῖς, καὶ ἔσται χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου.
 2 εὖ ποιήσον εὐσεβεῖ, καὶ εὐρῶσεις ἀνταπόδομα, καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑψίστου.
 3 οὐκ ἔσται ἀγαθὰ τῷ ἐνδελεχίζοντι εἰς κακὰ καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζομένῳ.
 4 δὸς τῷ εὐσεβεῖ καὶ μὴ ἀντιλάβη τοῦ ἀμαρτωλοῦ.
 5 εὖ ποιήσον ταπεινῷ καὶ μὴ δῶς ἀσεβεῖ· ἐμπόδιον τοὺς ἄρτους αὐτοῦ καὶ μὴ δῶς αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναστεύσῃ· διπλάσια γὰρ κακὰ εὐρῶσεις ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς, οἷς ἂν ποιῆσῃς αὐτῷ.
 6 ὅτι καὶ ὁ ὑψιστος ἐμίσησεν ἀμαρτωλοὺς καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν.
 7 δὸς τῷ ἀγαθῷ καὶ μὴ ἀντιλάβη τοῦ ἀμαρτωλοῦ.
 8 Οὐκ ἐκδικηθῆσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος, καὶ οὐ κρυβῆσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.
 9 ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθῆσεται.
 10 μὴ πιστεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰοῦται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ.
 11 καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορευῆται συγκεκρυφώς, ἐπίστησον τὴν ψυχῶν σου καὶ φύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἔση αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχῶς ἔσοπτρον καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωσεν.

12 μὴ στήσῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτῷ, μὴ ἀνατρέψῃς σε στή ἐπὶ τὸν τόπον σου· μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σου, μ᾽ποτε ζητῆσῃ τὴν καθέδραν σου καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους μου καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μου κατανυγῆσῃ.
 13 τίς ἐλεῖσει ἐπαιδὸν ὀφιοῖδηκτον καὶ πάντας τοὺς προσάγοντας θηρίοις;
 14 οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἀμαρτωλῷ καὶ συμφορόμενον ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ.
 15 ὦραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερῆσῃ.
 16 καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλευσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον· ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐὰν εὖρη καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθῆσεται ἀφ' αἵματος.
 17 κακὰ ἐὰν ὑπαντῆσῃ σοι, εὐρῶσεις αὐτὸν πρότερον ἐκεί σου, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου·
 18 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινῶσει καὶ ἐπικροτῆσει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ὁΣιραχιδε 13

1 Ὁ ἀπτόμενος πίσεως μολυνθῆσεται, καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθῆσεται αὐτῷ.
 2 βᾶρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινωνῶναι· τί κοινωνῶσει χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβῆσεται.
 3 πλούσιος ἠδίκησεν, καὶ αὐτὸς προσενεβριμῆσατο· πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθῆσεται.
 4 Ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργάται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερῆσῃς, καταλείψει σε.
 5 ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεται σοι καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει.
 6 χρεῖαν ἔσχηκέν σου, καὶ ἀποπλανῆσει σε καὶ προσγελάσεται σοι καὶ δώσει σοι ἐλπίδα· λαλῆσει σοι καλὰ καὶ ἐρεῖ Τίς ἡ χρεῖα σου;
 7 καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀποκενώσῃ σε δις ἢ τρίς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων καταμωκῆσεται σου· μετὰ ταῦτα ὄψεται σε καὶ καταλείψει σε καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινῶσει ἐπὶ σοί.
 8 πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῆς καὶ μὴ ταπεινωθῆς ἐν ἀφροσύνῃ σου.
 9 Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου ὑποχωρῶν γίνου, καὶ τόσῳ μᾶλλον σε προσκαλέσεται·
 10 μὴ ἐμπιπτε, μὴ ἀπωσθῆς, καὶ μὴ μακρὰν ἀφίστω, ἵνα μὴ ἐπιλησθῆς.
 11 μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσιν λόγοις αὐτοῦ· ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει σε.
 12 ἀνελεῖ μὲν ὁ μὴ συντηρῶν λόγους καὶ οὐ μὴ φείσῃται περὶ κακώσεως καὶ δεσμῶν.
 13 συντῆρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆς πτώσεώς σου περιπατεῖς.
 15 Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ·
 16 πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται, καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθῆσεται ἄνῤ.ρ.
 17 τί κοινωνῶσει λύκος ἀμνῷ; οὕτως ἀμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.
 18 τίς εἰρῆνῃ ὑαίνει πρὸς κύνα; καὶ τίς εἰρῆνῃ πλουσίῳ πρὸς πένητα;
 19 κυνῶν γὰρ λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρῶν· οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί.
 20 βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης· οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.
 21 πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ φίλων, ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαποθεῖται ὑπὸ φίλων.
 22 πλουσίου σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλῆμμορες· ἐλάλησεν ἀπόρητα, καὶ ἐδικαίωσεν αὐτόν· ταπεινὸς

ἔσφαλεν, καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ· ἐφθέγγετο σύνεσιν, καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος.

23 πλούσιος ἐλάλησεν, καὶ πάντες ἐσίγησαν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν. πτωχὸς ἐλάλησεν καὶ εἶπαν Τίς οὗτος; κἂν προσκόψη, προσανατρέψουσιν αὐτόν.

24 ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος, ᾧ μὲν ἔστιν ἀμαρτία, καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόματι ἀσεβοῦς.

25 Καρδία ἀνθρώπου ἄλλοιοὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ ἐάν τε εἰς κακά.

26 ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἰλαρόν, καὶ εὗρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπων.

Σιραχιδε 14

1 μακάριος ἄν'ρ, ὃς οὐκ ὠλίσθησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἀμαρτιῶν·

2 μακάριος οὗ οὐ κατέγνω ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.

3 Ἄνδρὶ μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἴνα τί χρῆματα;

4 ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφῶσιν ἕτεροι.

5 ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ τίνι ἀγαθὸς ἔσται; καὶ οὐ μὴ εὐφρανθῆσεται ἐν τοῖς χρῆμασιν αὐτοῦ.

6 τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστιν πονηρότερος, καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ·

7 κἂν εὖ ποιῇ, ἐν λῴῃ ποιεῖ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ.

8 πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, ἀποστρέφω πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχᾶς.

9 πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλαται μερίδι, καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναζηραίνει ψυχῶν.

10 ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτῳ καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.

11 Τέκνον, καθὼς ἐὰν ἔχης, εὖ ποιεῖ σεαυτὸν καὶ προσφορὰς κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε·

12 μνῆσθητι ὅτι θάνατος οὐ χροنيεῖ καὶ διαθῆκη ἄδου οὐχ ὑπεδείχθη σοι·

13 πρὶν σε τελευτήσαι εὖ ποιεῖ φίλῳ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ.

14 μὴ ἀφυστερῆσαι ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μὲν σε παρελθάτω.

15 οὐχὶ ἑτέρῳ καταλείψεις τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαίρεσιν κλῆρου;

16 δὸς καὶ λαβὲ καὶ ἀπάτησον τὴν ψυχῶν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ζητῆσαι τρυφῶν.

17 πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται· ἡ γὰρ διαθῆκη ἀπ' αἰῶνος θανάτῳ ἀποθανῆ.

18 ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει, οὕτως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται.

19 πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει, καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.

20 Μακάριος ἄν'ρ, ὃς ἐν σοφίᾳ μελετῆσει καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθῆσεται,

21 ὁ διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς ἐννοηθῆσεται.

22 ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχθυότης καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς ἐνέδρευε.

23 ὁ παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται,

24 ὁ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ πῶξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς,

25 στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν,

26 ὅσιν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθῆσεται,

27 σκεπασθῆσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

ἁΣιραχιδε 15

1 Ὁ φοβούμενος κύριον ποιῆσει αὐτό, καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλῆμψεται αὐτῶν·

2 καὶ ὑπαντῆσεται αὐτῷ ὡς μῆτηρ καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν·

3 ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως καὶ ὕδωρ σοφίας ποτίσει αὐτόν·

4 στηριχθῆσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῆ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνοθῆ·

5 καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ·

6 εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος εὐρῆσει καὶ ὄνομα αἰῶνος κατακληρονομήσει.

7 οὐ μὴ καταλῆμψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνητοι, καὶ ἄνδρες ἀμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτῶν·

8 μακρὰν ἔστιν ὑπερηφανίας, καὶ ἄνδρες ψεύσται οὐ μὴ μνησθῆσονται αὐτῆς.

9 Οὐχ ὠραῖος αἶνος ἐν στόματι ἀμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ κυρίου ἀπεστάλη·

10 ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθῆσεται αἶνος, καὶ ὁ κύριος εὐδοῶσει αὐτόν.

11 μὴ εἶπης ὅτι Διὰ κύριον ἀπέστην· ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιῆσει.

12 μὴ εἶπης ὅτι Αὐτός με ἐπλάνησεν· οὐ γὰρ χρεῖαν ἔχει ἀνδρὸς ἀμαρτωλοῦ.

13 πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησεν ὁ κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

14 αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον καὶ ἀφήκεν αὐτόν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ.

15 ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολὰς καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.

16 παρέθηκέν σοι πῦρ καὶ ὕδωρ· οὐ γὰρ θέλῃς, ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου.

17 ἐναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἐὰν εὐδοκῆσῃ, δοθῆσεται αὐτῷ.

18 ὅτι πολλὴ ἡ σοφία τοῦ κυρίου· ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ καὶ βλέπων τὰ πάντα,

19 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον ἀνθρώπου.

20 οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἀμαρτάνειν.

δΣιραχιδε 16

1 Μὴ ἐπιθύμει τέκνων πλήθος ἀχρῆστων μηδὲ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν·

2 ἐὰν πληθύνωσιν, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὲν ἔστιν φόβος κυρίου μετ' αὐτῶν.

3 μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸ πλήθος αὐτῶν· κρείσσω γὰρ εἰς ἡ χίλιοι καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ.

4 ἀπὸ γὰρ ἐνὸς συνετοῦ συνοικισθῆσεται πόλις, φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθῆσεται.

5 Πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακεν ὁ ὀφθαλμὸς μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκῆκεν τὸ ὄσος μου.

6 ἐν συναγωγῇ ἀμαρτωλῶν ἐκκαυθῆσεται πῦρ, καὶ ἐν ἔθνῳ ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὄργη·

7 οὐκ ἐξίλασαστο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἱ ἀπέστησαν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν·

8 οὐκ ἐφέισαστο περὶ τῆς παροικίας Λωτ, οὐς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν·

9 οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας τοὺς ἐξηρημένους ἐν ἀμαρτίαις αὐτῶν

10 καὶ οὕτως ἐξακοσίας χιλιάδας πεζῶν τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.

11 Κἂν ἡ εἰς σκληροτράχηλος, θαυμαστόν τοῦτο εἰ ἀθωωθῆσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὄργη παρ' αὐτῷ, δυνάστης ἐξίλασμων καὶ ἐκχέων ὄργην.

12 κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ· ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρινεῖ.
13 οὐκ ἐκφεύζεται ἐν ἀρπάγματι ἁμαρτωλός, καὶ οὐ μὴ καθυστερεῖ ὑπομονὴ εὐσεβοῦς.
14 πάση ἐλεημοσύνη ποιῶσι τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὐρῶσει.
17 Μὴ εἶπης ὅτι· Ἀπὸ κυρίου κρυβῶσμαι, καὶ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ γνωσθῶ, τίς γὰρ ἡ ψυχὴ μου ἐν ἀμετρῶ κτίσει;
18 ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ σαλευθῶσονται·
19 ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ τρόμφ συσσειόνται.
20 καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;
21 καὶ καταιγίς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις.
22 ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ; ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθῆκη.
23 ἐλαττούμενος καρδία διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρὰ.
24 Ἄκουσον μου, τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου·
25 ἐκφανῶ ἐν σταθμῷ παιδείαν καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγελῶ ἐπιστήμην.
26 Ἐν κρίσει κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλεν μερίδας αὐτῶν.
27 ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν· οὐτε ἐπεινάσαν οὐτε ἐκοπίασαν καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν·
28 ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐξέθλιψεν, καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσιν τοῦ ῥήματος αὐτοῦ.
29 καὶ μετὰ ταῦτα κύριος εἰς τὴν γῆν ἐπέβλεψεν καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ·
30 ψυχὴ παντός ζῶου ἐκάλυπεν τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφή αὐτῶν.

ἰΣιραχιδε 17

1 Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτὸν.
2 ἡμέρας ἀριθμοὺ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς.
3 καθ' ἑαυτὸν ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν καὶ κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτούς.
4 ἔθηκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν.
6 διαβούλιον καὶ γλώσσαν καὶ ὀφθαλμούς, ὧτα καὶ καρδίαν ἔδωκεν διανοεῖσθαι αὐτοῖς.
7 ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
8 ἔθηκεν τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ,
10 καὶ ὄνομα ἁγιασμοῦ αἰνέσουσιν, ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ.
11 προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην καὶ νόμον ζωῆς ἐκκληροδότησεν αὐτοῖς.
12 διαθήκην αἰῶνος ἔστησεν μετ' αὐτῶν καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
13 μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτοῦ ἤκουσεν τὸ οὖς αὐτῶν.
14 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Προσέχετε ἀπὸ παντός ἀδίκου· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἐκάστῳ περὶ τοῦ πλησίον.
15 Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διὰ παντός, οὐ κρυβῶσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
17 ἐκάστῳ ἔθνη κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μερὶς κυρίου Ἰσραὴλ ἐστίν.
19 ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
20 οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἐναντι κυρίου.

22 ἐλεημοσύνη ἄνδρὸς ὡς σφραγίς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει.
23 μετὰ ταῦτα ἐξαναστῆσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει·
24 πλὴν μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονῶν.
25 Ἐπίστρεψε ἐπὶ κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεῖθητι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα·
26 ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον καὶ ἀπόστρεψε ἀπὸ ἀδικίας καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.
27 ὑψίστω τίς αἰνέσει ἐν ἄδου ἀντὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομολόγησιν;
28 ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις ζῶν καὶ ὑγιῆς αἰνέσει τὸν κύριον.
29 ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ κυρίου καὶ ἐξίλασμός τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν.
30 οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπου.
31 τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει· καὶ πονηρὸν ἐνθυμηθήσεται σὰρξ καὶ αἷμα.
32 δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται, καὶ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

κΣιραχιδε 18

1 Ὁ ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισεν τὰ πάντα κοινή·
2 κύριος μόνος δικαιοθῆσεται.
4 οὐθενὶ ἐξέποιήσεν ἐξαγγελίαι τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ τίς ἐξιχνεύσει τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ;
5 κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμῆσεται; καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγῆσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ;
6 οὐκ ἔστιν ἐλαττώσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τοῦ κυρίου·
7 ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος, τότε ἀρχεται· καὶ ὅταν παύσῃται, τότε ἀπορηθήσεται.
8 Τί ἄνθρωπος, καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;
9 ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν·
10 ὡς σταγῶν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.
11 διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησεν κύριος ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
12 εἶδεν καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρὰ· διὰ τοῦτο ἐπλήθυνεν τὸν ἐξίλασμον αὐτοῦ.
13 ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.
14 τοὺς ἐκδεχομένους παιδείαν ἐλεᾷ καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
15 Τέκνον, ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῶς μῶμον καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.
16 οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; οὕτως κρείσσω λόγος ἢ δόσις.
17 οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν; καὶ ἀμφοτέρα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.
18 μωρὸς ἀχαρίστως ὄνειδιεῖ, καὶ δόσις βασκάνου ἐκτρεῖ ὀφθαλμούς.
19 Πρὶν ἢ λαλήσαι μάνθανε καὶ πρὸ ἀρρωστίας θεραπεύου.
20 πρὸ κρίσεως ἐξέταξε σεαυτόν, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὐρῶσις ἐξίλασμον.
21 πρὶν ἀρρωστήσαι σε ταπεινώθητι καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφῶν.
22 μὴ ἐμποδισθῆς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαιρῶς καὶ μὴ μείνης ἕως θανάτου δικαιοθῆναι.
23 πρὶν εὐξασθαι ἐτοίμασον σεαυτὸν καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν κύριον.
24 μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου.
25 μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς, πτωχείαν καὶ ἐνδειαν ἐν ἡμέραις πλοῦτου.

26 ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρός, καὶ πάντα ἐστὶν ταχινὰ ἔναντι κυρίου.
27 Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθῆσεται καὶ ἐν ἡμέραις ἀμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας.
28 πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν καὶ τῷ εὐρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.
29 συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.
30 Ὅπισω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεων σου κωλύου·
31 ἐὰν χορηγῆς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιῆσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.
32 μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ, μὴ προσδεθῆς συμβολῇ αὐτῆς.
33 μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ, καὶ οὐδὲν σοὶ ἐστὶν ἐν μαρσιππίῳ.

οΣιραχιδε 19

1 ἐργάτης μέθυσος οὐ πλουτισθῆσεται· ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα κατὰ μικρὸν πεσεῖται.
2 οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστῆσουσιν συνετούς, καὶ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται·
3 σῆπη καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτόν, καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθῆσεται.
4 Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κούφος καρδία, καὶ ὁ ἀμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελεῖσεται.
5 ὁ εὐφραινόμενος καρδία καταγνωσθῆσεται,
6 καὶ ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονοῦται κακία.
7 μηδέποτε δευτερώσης λόγον, καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττωνωθῆ.
8 ἐν φίλῳ καὶ ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ, καὶ εἰ μὴ ἐστὶν σοι ἀμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε·
9 ἀκκοεν γὰρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε, καὶ ἐν καιρῷ μισῆσει σε.
10 ἀκκοεας λόγον; συναποθανέτω σοι· θάρσει, οὐ μὴ σε ῥῆξει.
11 ἀπὸ προσώπου λόγου ὀδινῆσει μωρὸς ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἢ τίκτουσα.
12 βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκός, οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.
13 Ἐλεγχον φίλον, μὴ ποτε οὐκ ἐποίησεν, καὶ εἴ τι ἐποίησεν, μὴ ποτε προσθῆ.
14 Ἐλεγχον τὸν πλησίον, μὴ ποτε οὐκ εἶπεν, καὶ εἰ εἴρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώση.
15 Ἐλεγχον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολή, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πιστεue.
16 ἐστὶν ὀλισθάνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς, καὶ τίς οὐχ ἥμαρτεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ;
17 Ἐλεγχον τὸν πλησίον σου πρὶν ἢ ἀπειλῆσαι καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου.
20 Πᾶσα σοφία φόβος κυρίου, καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποιήσεις νόμον·
22 καὶ οὐκ ἐστὶν σοφία πονηρίας ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἐστὶν ὅπου βουλή ἀμαρτωλῶν φρόνησις.
23 ἐστὶν πανουργία καὶ αὐτὴ βδέλυγμα, καὶ ἐστὶν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφία·
24 κρείττων ἠττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον.
25 ἐστὶν πανουργία ἀκριβῆς καὶ αὐτὴ ἀδικος, καὶ ἐστὶν διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφάναι κρίμα.
26 ἐστὶν πονηρευόμενος συγκεκυφὸς μελανία, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλῆρη δόλου·
27 συγκρύφων πρόσωπον καὶ ἐθελοκωφῶν, ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε·
28 καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῆ ἀμαρτεῖν, ἐὰν εὕρη καιρὸν, κακοποιῆσει.
29 ἀπὸ ὀράσεως ἐπιγνωσθῆσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθῆσεται νόμων·
30 στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγελεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ.

ὁΣιραχιδε 20

1 Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὠραῖος, καὶ ἔστιν σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.
2 ὡς καλὸν ἐλέγξει ἢ θυμοῦσθαι,
3 καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθῆσεται.
4 ἐπιθυμία εὐνούχου ἀποπαρθενῶσαι νεάνιδα, οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.
5 ἔστιν σιωπῶν εὐρισκόμενος σοφός, καὶ ἔστιν μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.
6 ἔστιν σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστιν σιωπῶν εἰδὼς καιρὸν.
7 ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ, ὁ δὲ λαπιστῆς καὶ ἄφρων ὑπερβῆσεται καιρὸν.
8 ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθῆσεται, καὶ ὁ ἐνεξουσιαζόμενος μισηθῆσεται.
9 Ἔστιν εὐδοκία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, καὶ ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.
10 ἔστιν δόσις, ἢ οὐ λυσιτελεῖσει σοι, καὶ ἔστιν δόσις, ἢς τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν.
11 ἐστὶν ἐλάττωσις ἐνεκεν δόξης, καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἤρεν κεφαλῶν.
12 ἐστὶν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου καὶ ἀποτινῶν αὐτὰ ἐπταπλάσιον.
13 ὁ σοφὸς ἐν λόγοις ἑαυτὸν προσφιλεῖ ποιῆσει, χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθῆσονται.
14 δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελεῖσει σοι, οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἐνὸς πολλοί.
15 ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κήρυξ· σήμερον δανιεῖ καὶ αὔριον ἀπαιτῆσει, μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος.
16 μωρὸς ἐρεῖ Οὐχ ὑπάρχει μοι φίλος, καὶ οὐκ ἔστιν χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου·
17 οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον αὐτοῦ φαῦλοι γλώσση, ποσάκις καὶ ὅσοι καταγελάσσονται αὐτοῦ;
18 Ὀλίγημα ἀπὸ ἐδάφους μάλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης, οὕτως πτώσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἤξει.
19 ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος· ἐν στόματι ἀπαιδευτῶν ἐνδεδεχισθῆσεται.
20 ἀπὸ στόματος μωροῦ ἀποδοκιμασθῆσεται παραβολή· οὐ γὰρ μὴ εἶπη αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.
21 Ἔστιν κωλυόμενος ἀμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανοῖσεται.
22 ἐστὶν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην, καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτὸν.
23 ἐστὶν χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλλόμενος φίλῳ, καὶ ἐκτῆσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.
24 Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος, ἐν στόματι ἀπαιδευτῶν ἐνδεδεχισθῆσεται.
25 αἰρετὸν κλέπτῃς ἢ ὀνδεδεχίζων ψεύδει, ἀμφοτέροι δὲ ἀπάλειαν κληρονομήσουσιν.
26 ἦθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτιμία, καὶ ἡ αἰσχύνη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδεδεχῶς.
27 Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτόν, καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιστάσιν.
28 ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θιμωνιὰν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρέσκων μεγιστάσιν ἐξιλάσεται ἀδικίαν.
29 ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.
30 σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;
31 κρείστων ἀνθρώπος ἀποκρύπτων τὴν μαρίαν αὐτοῦ ἢ ἀνθρώπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

μΣιραχιδε 21

1 Τέκνον, ἥμαρτεσ; μὴ προσθῆς μηκέτι καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεῖθητι.

2 ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεις φεύγει ἀπὸ ἀμαρτίας· ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δ΄ ξεται σε· ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.
3 ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις.
4 καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσιν πλοῦτον· οὕτως οἶκος ὑπερηφάνου ἐρημωθ΄εται.
5 δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται.
6 μισῶν ἐλεγμὸν ἐν ἴχνει ἀμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ.
7 γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσει, ὁ δὲ νο΄μων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθάνειν αὐτόν.
8 ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρ΄μασιν ἀλλοτρίοις ὡς συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους εἰς χειμῶνα.
9 στιππύον συνηγμένον συναγωγῇ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλόξ πυρός.
10 ὁδὸς ἀμαρτωλῶν ὠμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ΄ ἐσχάτων αὐτῆς βόθρος ἄδου.
11 Ὁ φυλάσσων νόμον κατακρατεῖ τοῦ ἐνο΄ματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια τοῦ φόβου κυρίου σοφία.
12 οὐ παιδεύθ΄εται ὡς οὐκ ἔστιν πανοῦργος, ἔστιν δὲ πανοῦργία πληθύνουσα πικρίαν.
13 γνώσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθ΄εται καὶ ἡ βουλή αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς.
14 ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον καὶ πᾶσαν γνώσιν οὐ κρατ΄σει.
15 λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστ΄μων, αἰνέσει αὐτόν καὶ ἐπ΄ αὐτόν προσθ΄σει· ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν, καὶ ἀπ΄ρεσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτόν ὀπίσω τοῦ νότου αὐτοῦ.
16 ἔξ΄γησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χεῖλους συνετοῦ εὐρεθ΄εται χάρις.
17 στόμα φρονίμου ζητηθ΄εται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθ΄ονται ἐν καρδίᾳ.
18 Ὡς οἶκος ἠφανισμένος οὕτως μωρῷ σοφία, καὶ γνώσις ἀσυνέτου ἀδιεξέταστοι λόγοι.
19 πέδα ἐν ποσὶν ἀνο΄του παιδεία καὶ ὡς χειροπέδα ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.
20 μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυσοῖ φωνὴν αὐτοῦ, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἠσυχῇ μειδιάσει.
21 ὡς κόσμος χρυσοῦς φρονίμῳ παιδεία καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.
22 πὺς μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολὺπειρος αἰσχυνθ΄εται ἀπὸ προσώπου.
23 ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακλύπτει εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στ΄εται.
24 ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν, ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθ΄εται ἀτιμία.
25 χεῖλη ἀλλοτρίων ἐν τούτοις διηγ΄ονται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθ΄ονται.
26 ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν.
27 ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν σατανᾶν αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχ΄ν.
28 μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων καὶ ἐν παροικ΄σει μισηθ΄εται.

εΣιραχιδε 22

1 Λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλ΄θη ὀκνηρός, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ.
2 βολβίτῳ κοπρίων συνεβλ΄θη ὀκνηρός, πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.
3 αἰσχύνῃ πατὴρ ἐν γενν΄σει ἀπαιδευτοῦ, θυγάτηρ δὲ ἐπ΄ ἐλαττώσει γίνεται.
4 θυγάτηρ φρονίμη κληρονομ΄σει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἡ καταισχύνουσα εἰς λύπην γενν΄σαντοσ΄.
5 πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασεῖα καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθ΄εται.

6 μουσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος δι΄γησις, μᾶστιγες δὲ καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας.
9 συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρόν, ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθέος ὕπνου.
10 διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ· Τί ἔστιν;
11 ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπεν γὰρ φῶς, καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπεν γὰρ σύνεσιν· ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο, τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωὴ πονηρά.
12 πένθος νεκροῦ ἑπτὰ ἡμέραι, μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
13 μετὰ ἀφρονος μὴ πληθύνῃς λόγον καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου· φύλαξαι ἀπ΄ αὐτοῦ, ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς καὶ οὐ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ· ἔκκλινον ἀπ΄ αὐτοῦ καὶ εὐρ΄σεις ἀνάπαυσιν καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ.
14 ὑπὲρ μόλιβον τί βαρυνθ΄εται; καὶ τί αὐτῷ ὄνομα ἀλλ΄ ἢ μωρός;
15 ἄμμον καὶ ἄλα καὶ βῶλον σιδ΄ρου εὐκοπον ὑπενεγκεῖν ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.
16 Ἰμάντωσις ξυλίην ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθ΄εται· οὕτως καρδία ἐστηριγμένη ἐπὶ διανο΄ματος βουλής ἐν καιρῷ οὐ δειλιάσει.
17 καρδία ἠδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως ὡς κόσμος ψαμμωτὸς τοίχου ξυστοῦ.
18 χάρακες ἐπὶ μετεώρου κείμενοι κατέναντι ἀνέμου οὐ μὴ ὑπομείνωσιν· οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανο΄ματος μωροῦ κατέναντι παντὸς φόβου οὐ μὴ ὑπομείνη.
19 Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸν καταξεί δάκρυα, καὶ νύσσων καρδίαν ἐκφάνει αἴσθησιν.
20 βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινῷ ἀποσοβεῖ αὐτά, καὶ ὁ ὄνειδιζων φίλον διαλύσει φιλίαν.
21 ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν, μὴ ἀφελπίσης, ἔστιν γὰρ ἐπάνοδοσ΄.
22 ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς στόμα, μὴ εὐλαβηθῇς, ἔστιν γὰρ διαλλαγ΄· πλὴν ὄνειδισμοῦ καὶ ὑπερηφανίας καὶ μυστηρίου ἀποκαλύψεως καὶ πληγῆς δολίας, ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος.
23 πίστιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον, ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῆσ΄· ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ, ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομ΄σῃς.
24 πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνός· οὕτως πρὸ αἰμάτων λοιδορία.
25 φίλον σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθ΄σομαι καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ,
26 καὶ εἰ κακὰ μοι συμβ΄εται δι΄ αὐτόν, πᾶς ὁ ἀκούων φυλάσσεται ἀπ΄ αὐτοῦ.
27 Τίς δώσει ἐπὶ στόμα μου φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγίδα πανοῦργον, ἵνα μὴ πέσω ἀπ΄ αὐτῆς καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με;

νΣιραχιδε 23

1 κύριε πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλή αὐτῶν, μὴ ἀφῆς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς.
2 τίς ἐπιστ΄σει ἐπὶ τοῦ διανο΄ματός μου μᾶστιγας καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδείαν σοφίας, ἵνα ἐπὶ τοῖς ἄγνο΄μασιν μου μὴ φείσωνται καὶ οὐ μὴ παρῆ τὰ ἀμαρτ΄ματα αὐτῶν,
3 ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἄγνοιαί μου καὶ αἱ ἀμαρτίαι μου πλεονάσωσιν καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων καὶ ἐπιχαρεῖται μοι ὁ ἐχθρὸς μου;
4 κύριε πάτερ καὶ θεὸς ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῶς μοι
5 καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ΄ ἐμοῦ·
6 κοιλίας ὄρεξις καὶ συνοσιασμός μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχὴ ἀναιδεῖ μὴ παραδῶς με.
7 Παιδείαν στόματος ἀκούσατε, τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἀλῶ.

8 ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ καταληφθῆσεται ἁμαρτωλός, καὶ λοιδορός καὶ ὑπερφανός σκανδαλισθῆσονται ἐν αὐτοῖς.

9 ὄρκω μὴ ἐθήσης τὸ στόμα σου καὶ ὀνομασίᾳ τοῦ ἁγίου μὴ συνεθισθῆς·

10 ὥσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθῆσεται, οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων διὰ παντός ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῆ.

11 ἄνθρωπος πολυὸρκος πλησθῆσεται ἀνομίας, καὶ οὐκ ἀποστῆσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ· ἐὰν πλημμελῆσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὑπερίδῃ, ἡμάρτεν δισσῶς· καὶ εἰ διὰ κενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθῆσεται, πλησθῆσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

12 Ἔστιν λέξις ἀντιπαραβεβλημένη θανάτῳ, μὴ εὐρεθῆτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακωβ· ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστῆσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίας οὐκ ἐγκυλισθῆσονται.

13 ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσης τὸ στόμα σου· ἔστιν γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.

14 μνῆσθητι πατρός καὶ μητρός σου, ἀνὰ μέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις, μὴ ποτε ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῆς καὶ θελῆσεις εἰ μὴ ἐγεννηθῆς καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ.

15 ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῆ.

16 Δύο εἶδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὄργην·

17 ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῆ ἕως ἂν καταποθῆ ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσῃται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ ἄνθρωπον πόρνον πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτῆσῃ.

18 ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ Τίς με ὄργη; σκότος κύκλω μου, καὶ οἱ τοίχοί με καλύπτουσιν, καὶ οὐθεὶς με ὄργη· τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθῆσεται ὁ ὕψιστος.

19 καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη.

20 πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα ἔγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι.

21 οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθῆσεται, καὶ οὐ οὐχ ὑπενόησεν, πιασθῆσεται.

22 Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα καὶ παριστῶσα κληρονόμον ἐξ ἄλλοτρίου.

23 πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίστου ἠπέιθησεν, καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα αὐτῆς ἐπλημμέλησεν, καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη καὶ ἐξ ἄλλοτρίου ἄνδρος τέκνα παρέστησεν.

24 αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθῆσεται, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπῆ ἔσται.

25 οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ρίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐκ οἴσουσιν καρπόν.

26 καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθῆσεται,

27 καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες ὅτι οὐθὲν κρεῖττον φόβου κυρίου καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς κυρίου.

οΣιραχιδε 23

1 κύριε πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλῇ αὐτῶν, μὴ ἀφῆς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς.

2 τίς ἐπιστῆσει ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου μάστιγας καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδεῖαν σοφίας, ἵνα ἐπὶ τοῖς ἄγνωμασίν μου μὴ φείσωνται καὶ οὐ μὴ παρῆ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν,

3 ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἄγνοιαί μου καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσωσιν καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μου;

4 κύριε πάτερ καὶ θεὸς ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῶς μοι

5 καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ·

6 κοιλίας ὄρεξις καὶ συνουσιασμός μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχὴ ἀναιδεῖ μὴ παραδῶς με.

7 Παιδεῖαν στόματος ἀκούσατε, τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἀλῶ.

8 ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ καταληφθῆσεται ἁμαρτωλός, καὶ λοιδορός καὶ ὑπερφανός σκανδαλισθῆσονται ἐν αὐτοῖς.

9 ὄρκω μὴ ἐθήσης τὸ στόμα σου καὶ ὀνομασίᾳ τοῦ ἁγίου μὴ συνεθισθῆς·

10 ὥσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθῆσεται, οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων διὰ παντός ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῆ.

11 ἄνθρωπος πολυὸρκος πλησθῆσεται ἀνομίας, καὶ οὐκ ἀποστῆσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ· ἐὰν πλημμελῆσῃ, ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὑπερίδῃ, ἡμάρτεν δισσῶς· καὶ εἰ διὰ κενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθῆσεται, πλησθῆσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

12 Ἔστιν λέξις ἀντιπαραβεβλημένη θανάτῳ, μὴ εὐρεθῆτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακωβ· ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστῆσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίας οὐκ ἐγκυλισθῆσονται.

13 ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσης τὸ στόμα σου· ἔστιν γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.

14 μνῆσθητι πατρός καὶ μητρός σου, ἀνὰ μέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις, μὴ ποτε ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῆς καὶ θελῆσεις εἰ μὴ ἐγεννηθῆς καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ.

15 ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῆ.

16 Δύο εἶδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὄργην·

17 ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῆ ἕως ἂν καταποθῆ ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσῃται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ ἄνθρωπον πόρνον πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτῆσῃ.

18 ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ Τίς με ὄργη; σκότος κύκλω μου, καὶ οἱ τοίχοί με καλύπτουσιν, καὶ οὐθεὶς με ὄργη· τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθῆσεται ὁ ὕψιστος.

19 καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη.

20 πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα ἔγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι.

21 οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθῆσεται, καὶ οὐ οὐχ ὑπενόησεν, πιασθῆσεται.

22 Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα καὶ παριστῶσα κληρονόμον ἐξ ἄλλοτρίου.

23 πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίστου ἠπέιθησεν, καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα αὐτῆς ἐπλημμέλησεν, καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη καὶ ἐξ ἄλλοτρίου ἄνδρος τέκνα παρέστησεν.

24 αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθῆσεται, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπῆ ἔσται.

25 οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ρίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐκ οἴσουσιν καρπόν.

26 καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθῆσεται,

27 καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες ὅτι οὐθὲν κρεῖττον φόβου κυρίου καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς κυρίου.

νΣιραχιδε 24

1 Ἡ σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχῆσεται·

2 ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει καὶ ἔναντι
δυναμέως αὐτοῦ καυχῶνται
3 Ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψίστου ἐξῆλθον καὶ ὡς ὁμίχλη
κατεκάλυψα γῆν·
4 ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκῶνσα, καὶ ὁ θρόνος μου ἐν
στύλῳ νεφέλης·
5 γῆρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων
περιεπάτησα·
6 ἐν κύμασιν θαλάσσης καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ
λαῶ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην.
7 μετὰ τούτων πάντων ἀνάπαυσιν ἐζῶτησα καὶ ἐν
κληρονομίᾳ τίνος ἀύλισθῶμαι.
8 τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίστης ἁπάντων, καὶ ὁ κτίσας
με κατέπαυσεν τὴν σκηνῶν μου καὶ εἶπεν· Ἐν Ἰακωβ
κατασκῶνσον καὶ ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονομῶθητι.
9 πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπ' ἀρχῆς ἔκτισέν με, καὶ ἕως αἰῶνος
οὐ μὴ ἐκλίπω.
10 ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα καὶ
οὕτως ἐν Σιών ἐστηρίχθην·
11 ἐν πόλει ἠγαπημένη ὁμοίως με κατέπαυσεν, καὶ ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξουσία μου·
12 καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῶ δεδοξασμένῳ, ἐν μερίδι κυρίου,
κληρονομίας αὐτοῦ.
13 ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ὡς
κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν Αερμων·
14 ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν Αιγγαδοῖς καὶ ὡς φυτὰ
ρόδου ἐν Ἰεριχω, ὡς ἐλαία εὐπρεπῆς ἐν πεδίῳ, καὶ
ἀνυψώθην ὡς πλάτανος,
15 ὡς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα
ὄσμήν καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν, ὡς
χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτὴ καὶ ὡς λιβάνου ἄτμις ἐν
σκηνῇ.
16 ἐγὼ ὡς τερέμινθος ἐξέτεινα κλάδους μου, καὶ οἱ
κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.
17 ἐγὼ ὡς ἄμπελος ἐβλάστησα χάριν, καὶ τὰ ἄνθη μου
καρπὸς δόξης καὶ πλούτου.
19 προσέλθετε πρὸς με, οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ
τῶν γεννημάτων μου ἐμπλῶσθητε·
20 τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ τὸ μέλι γλυκύ, καὶ ἡ
κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηρίον.
21 οἱ ἐσθιοντές με ἔτι πεινάσουσιν, καὶ οἱ πίνοντές με
ἔτι διψῶσουσιν.
22 ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθῶνται, καὶ οἱ
ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτῶσουσιν.
23 Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης θεοῦ ὑψίστου, νόμον
ὄν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς κληρονομίαν συναγωγᾶς
Ἰακωβ,
25 ὁ πιμπλῶν ὡς Φισων σοφίαν καὶ ὡς Τίγρις ἐν
ἡμέραις νέων,
26 ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν καὶ ὡς Ἰορδάνης
ἐν ἡμέραις θερισμοῦ,
27 ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γηων ἐν ἡμέραις
τρυγῶντος.
28 οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γινῶναι αὐτῶν, καὶ οὕτως ὁ
ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτῶν·
29 ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διάνοη αὐτῆς καὶ ἡ
βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης.
30 Καγὼ ὡς διῶρυξ ἀπὸ ποταμοῦ καὶ ὡς ὕδραγωγὸς
ἐξῆλθον εἰς παράδεισον·
31 εἶπα Ποτιῶ μου τὸν κήπον καὶ μεθύσω μου τὴν
πρασίαν· καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μοι ἡ διῶρυξ εἰς ποταμόν, καὶ
ὁ ποταμὸς μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν.
32 ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φωτιῶ καὶ ἐκφανῶ αὐτὰ ἕως
εἰς μακρὰν·
33 ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχεῶ καὶ
καταλείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰώνων.
34 ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλ' ἅπασιν τοῖς
ἐκζητοῦσιν αὐτῶν.

1 Ἐν τρισὶν ὥραισθην καὶ ἀνέστην ὥραία ἔναντι κυρίου
καὶ ἀνθρώπων· ὁμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν
πλησίων, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι.
2 τρία δὲ εἶδη ἐμίσησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ προσώχθισα
σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν· πτωχὸν ὑπερφανόν, καὶ πλούσιον
ψεύστην, γέροντα μοιχὸν ἐλαττοῦμενον συνέσει.
3 Ἐν νεότητι οὐ συναγείοχας, καὶ πῶς ἂν εὐροῖς ἐν τῷ
γῶρα σου;
4 ὡς ὥραϊον πολιαῖς κρίσις καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγινῶναι
βουλῶν.
5 ὡς ὥραϊα γερόντων σοφία καὶ δεδοξασμένοις
διάνοη καὶ βουλῶν.
6 στέφανος γερόντων πολυπειρία, καὶ τὸ καύχημα
αὐτῶν φόβος κυρίου.
7 Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν καρδίᾳ καὶ τὸ
δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης· ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ
τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν·
8 μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ, καὶ ὃς ἐν
γλώσσει οὐκ ὠλίσθησεν, καὶ ὃς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ
ἑαυτοῦ·
9 μακάριος ὃς εὐρεν φρόνησιν, καὶ ὁ διηγούμενος εἰς
ᾧτα ἀκουόντων·
10 ὡς μέγας ὁ εὐρῶν σοφίαν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν
φοβούμενον τὸν κύριον·
11 φόβος κυρίου ὑπὲρ πάντων ὑπερέβαλεν, ὁ κρατῶν αὐτοῦ
τίνι ὁμοιωθῆσεται;
13 Πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν
πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός·
14 πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ
πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.
15 οὐκ ἔστιν κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλῆν ὄψεως, καὶ οὐκ
ἔστιν θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ.
16 συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκῶσῃ ἢ
συνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς.
17 πονηρία γυναικὸς ἄλλοιοῖ τὴν ὄρασιν αὐτῆς καὶ
σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ἄρκος·
18 ἀνὰ μέσον τῶν πλησίων αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνηρ
αὐτῆς καὶ ἀκουσίως ἀνεστέναξεν πικρά.
19 μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός, κληῖρος
ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσει αὐτῇ.
20 ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶν πρεσβυτέρου, οὕτως
γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ.
21 μὴ προσπέσης ἐπὶ κάλλος γυναικὸς καὶ γυναῖκα μὴ
ἐπιποθῆσῃς.
22 ὄργη καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη γυνὴ ἐὰν
ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.
23 καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ
καρδίας γυνὴ πονηρᾶ· χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα
παραλελυμένα ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
24 ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν
ἀποθνήσκομεν πάντες.
25 μὴ ὄψις ὕδατι διέξοδον μηδὲ γυναικὶ πονηρᾶ
παρρησίαν·
26 εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖράς σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν
σου ἀπότημε αὐτῶν.

ἐΣιραχιδε 26

1 Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἀριθμὸς τῶν
ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος.
2 γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη
αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.
3 γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθῶν, ἐν μερίδι φοβουμένων κύριον
δοθῆσεται·
4 πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθῶν, ἐν παντὶ
καίρῳ πρόσωπον ἰλαρόν.
5 Ἀπὸ τριῶν εὐλαβῆθη ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ
προσώπῳ ἔδεθθην· διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν
ὄχλου, καὶ καταψευσμόν, ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρὰ.
6 ἄλλος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικὶ
καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.

7 βοοζύγιον σαλευόμενον γυνή πονηρά, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ δρασσόμενος σκορπίου.
 8 ὄργη μεγάλη γυνή μέθυσος καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ συγκαλύψει.
 9 πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθῆσεται.
 10 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερέωσον φυλακῶν, ἵνα μὴ εὐροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ χρῆσται.
 11 ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι καὶ μὴ θαυμασίας, ἐὰν εἰς σὲ πλημμελῆσῃ.
 12 ὡς διψῶν ὁδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίξει καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς πασσάλου καθῆσεται καὶ ἐναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.
 13 Χάρις γυναικὸς τέρπει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὄστα αὐτοῦ πιανεῖ ἢ ἐπιστῆμη αὐτῆς.
 14 δόσις κυρίου γυνὴ σταγυρά, καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς.
 15 χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυνηρά, καὶ οὐκ ἔστιν σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.
 16 ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις κυρίου καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς.
 17 λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἀγίας καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικία στασίμη.
 18 στῦλοι χρύσειοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς καὶ πόδες ὠραῖοι ἐπὶ στέρνοις εὐσταθοῦς.
 28 Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμὸς μοι ἐπήλθεν· ἀνὴρ πολεμιστῆς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν, καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν, ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν· ὁ κύριος ἐτοιμάσει εἰς ῥομαφαῖαν αὐτόν.
 29 Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας, καὶ οὐ δικαιωθῆσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

κΣιραχιδε 27

1 χάριν διαφόρου πολλοὶ ἤμαρτον, καὶ ὁ ζητῶν πληθῦναι ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.
 2 ἀνὰ μέσον ἄρμων λίθων παγῆσεται πάσσαλος, καὶ ἀνὰ μέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβῆσεται ἁμαρτία.
 3 ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ κυρίου κρατῆσῃ κατὰ σπουδῶν, ἐν τάχει καταστραφῆσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.
 4 Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.
 5 σκευὴ κεραμέως δοκιμάζει κάμινος, καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ.
 6 γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λόγος ἐνθυμῆματος καρδίας ἀνθρώπου.
 7 πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαινέσης ἄνδρα· οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.
 8 Ἐὰν διώκης τὸ δίκαιον, καταλῆμψη καὶ ἐνδύση αὐτὸ ὡς ποδῶν δόξης.
 9 πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς καταλύσει, καὶ ἀλῆθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανῆξει.
 10 λέων θῆραν ἐνεδρεύει, οὕτως ἁμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα.
 11 δι' ἡγῆσις εὐσεβοῦς διὰ παντὸς σοφία, ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελῆνη ἀλλοιοῦται.
 12 εἰς μέσον ἄσυνέτων συντῆρησον καιρόν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδεδέλιξε.
 13 δι' ἡγῆσις μωρῶν προσόχθισμα, καὶ ὁ γέλωσ αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας.
 14 λαλιὰ πολυόρκου ἀνορθώσει τρίχας, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.
 15 ἐκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοή μοχθηρά.
 16 Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσεν πίστιν καὶ οὐ μὴ εὐρὴ φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

17 στέρξον φίλον καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ, μὴ καταδιώξης ὀπίσω αὐτοῦ.
 18 καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον.
 19 καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρὸς σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφήκας τὸν πλησίον καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν.
 20 μὴ αὐτὸν διώξης, ὅτι μακρὰν ἀπέστη καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.
 21 ὅτι τραῦμα ἔστιν καταδῆσαι, καὶ λοιδορίας ἔστιν διαλλαγῆ, ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀφῆλπισεν.
 22 Διανεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακὰ, καὶ οὐδεὶς αὐτὰ ἀποστῆσει ἀπ' αὐτοῦ.
 23 ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει, ὑστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον.
 24 πολλὰ ἐμίσησα καὶ οὐχ ὁμοίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ κύριος μισῆσει αὐτόν.
 25 ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.
 26 ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται, καὶ ὁ ἰσθῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἀλώσεται.
 27 ὁ ποιῶν πονηρά, εἰς αὐτὸν κυλισθῆσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῶ πόθεν ἦκει αὐτῷ.
 28 ἐμπαιγμὸς καὶ ὄνειδισμὸς ὑπερηφάνῳ, καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.
 29 παγίδι ἀλώσονται οἱ εὐφραϊνόμενοι πτώσει εὐσεβῶν, καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν.
 30 Μῆνις καὶ ὄργη, καὶ ταῦτά ἐστιν βδελύγματα, καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατῆς ἔσται αὐτῶν.

Σιραχιδε 28

1 ὁ ἐκδικῶν παρὰ κυρίου εὐρῆσει ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρῆσει.
 2 ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σου, καὶ τότε δεηθέντος σου αἰ ἁμαρτίαι σου λυθῶσονται.
 3 ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὄργην, καὶ παρὰ κυρίου ζητεῖ ἴασιν;
 4 ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος, καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται;
 5 αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;
 6 μνῆσθητι τὰ ἔσχατα καὶ παῦσαι ἐχθραίων, καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.
 7 μνῆσθητι ἐντολῶν καὶ μὴ μνησίης τῷ πλησίον, καὶ διαθῆκην ὑψίστου καὶ πάριδε ἄγνοιαν.
 8 Ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας· ἄνθρωπος γὰρ θυμῶδης ἐκκαύσει μάχην,
 9 καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλους καὶ ἀνὰ μέσον εἰρηνευόντων ἐμβαλεῖ διαβολῶν.
 10 κατὰ τὴν ὕλην τοῦ πυρὸς οὕτως ἐκκαυθῆσεται, καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἔσται, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὄργην αὐτοῦ.
 11 ἔρις κατασπυρομένη ἐκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπυρομένη ἐκκαίει αἷμα.
 12 ἐὰν φουσῆσι εἰς σπινθῆρα, ἐκκαῆσεται, καὶ ἐὰν πτύσῃς ἐπ' αὐτόν, σβεσθῆσεται· καὶ ἀμφοτέρω ἐκ τοῦ στόματός σου ἐκπορεύεται.
 13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταράσασθε· πολλοὺς γὰρ εἰρηνευόντας ἀπώλεσεν.
 14 γλώσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλυεν καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλεν καὶ οἰκίας μεγιστάνων κατέστρεψεν.
 15 γλώσσα τρίτη γυναικῶς ἀνδρείας ἐξέβαλεν καὶ ἐστέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν.
 16 ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὐρὴ ἀνάπαυσιν οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.

17 πληγή μάστιγος ποιεί μώλωπα, πληγή δὲ γλώσσης συγκλάσει ὄστα.
 18 πολλοὶ ἔπεσαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὡς οἱ πεπτωκότες διὰ γλώσσαν.
 19 μακάριος ὁ σκεπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς, ὃς οὐ διήλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ὃς οὐχ εἴλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη.
 20 ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηροῦς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκειοι.
 21 θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσιτελεῖς μάλλον ὁ ἄδης αὐτῆς.
 22 οὐ μὴ κρατῶσιν εὐσεβῶν, καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καῶσονται.
 23 οἱ καταλείποντες κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτ'ν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαῶσεται καὶ οὐ μὴ σβεσθῆ· ἐπαποσταλῶσεται αὐτοῖς ὡς λέων καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτούς.
 24 ἰδὲ περίφραξον τὸ κτήμά σου ἀκάνθαις, τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον.
 25 καὶ τοῖς λόγοις σου ποίησον ζυγὸν καὶ σταθμὸν καὶ τῷ στόματί σου ποίησον θύραν καὶ μοχλόν.
 26 πρόσεχε μ' ὡς ὀλίσθης ἐν αὐτῇ, μὴ πέσης κατέναντι ἐνεδρεύοντος.

χΣιραχιδε 29

1 Ὁ ποιῶν ἔλεος δανιεῖ τῷ πλησίον, καὶ ὁ ἐπισχῶν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς.
 2 δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς τὸν καιρόν.
 3 στερέωσον λόγον καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐρῶσιν τὴν χρείαν σου.
 4 πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος καὶ παρέσχον κόπον τοῖς βοηθῶσιν αὐτοῖς.
 5 ἕως οὗ λάβῃ, καταφιλῶσιν χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει φωνῶν· καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται.
 6 ἐὰν ἰσχύσῃ, μόλις κομίσεται τὸ ἥμισυ καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὕρεμα· εἰ δὲ μ', ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτῶσται αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν· κατάρως καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.
 7 πολλοὶ οὐ χάριν πονηρίας ἀπέστρεψαν, ἀποστερηθῆναι δωρεάν εὐλαβῶθησαν.
 8 Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον καὶ ἐπ' ἐλεημοσύνη μὴ παρελκύσης αὐτόν.
 9 χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένητος καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποστρέψῃς αὐτόν κενόν.
 10 ἀπόλεσον ἀργύριον δι' ἀδελφὸν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰωθῶ ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν.
 11 θές τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς ὑψίστου, καὶ λυσιτελεῖσιν σοὶ μὲλλον ἢ τὸ χρυσίον.
 12 σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμείοις σου, καὶ αὕτη ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσεως.
 13 ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους καὶ ὑπὲρ δόρυ ὀκλήης κατέναντι ἐχθροῦ πολεμῶσιν ὑπὲρ σοῦ.
 14 Ἄνθρωπος ἀγαθὸς ἐγγύσεται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὸς αἰσχύνῃ ἐγκαταλείψει αὐτόν.
 15 χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ· ἔδωκεν γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.
 16 ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέψει ἀμαρτωλὸς, καὶ ἀχάριστος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει ῥυσάμενον.
 17 ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύνοντας καὶ ἐσάλυσε αὐτούς ὡς κύμα θαλάσσης.
 18 ἄνδρας δυνατοὺς ἀπώκισεν, καὶ ἐπλανῶθησαν ἐν ἔθνεσιν ἄλλοτριους.
 19 ἀμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς ἐγγύην καὶ διώκων ἐργολαβίας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.
 20 ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον κατὰ δυνάμιν σου καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσης.

21 Ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ καὶ ἄρτος καὶ ἱμάτιον καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.
 22 κρείστων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἄλλοτρίοις.
 23 ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε, καὶ ὄνειδισμὸν παροικίας οὐ μὴ ἀκούσης.
 24 ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὐδὲ παροικῶσιν, οὐκ ἀνοίξεις στόμα.
 25 ξενεῖς καὶ ποτιεῖς εἰς ἀχάριστα καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις πικρὰ ἀκούση.
 26 Πάρελθε, πάροικε, κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴ τι ἐν τῇ χειρὶ σου, ψώμισόν με.
 27 ἔξελθε, πάροικε, ἀπὸ προσώπου δόξης, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφός, χρεία τῆς οἰκίας.
 28 βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὄνειδισμὸς δανειστοῦ.

εΣιραχιδε 30

1 Ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐνδελεχῶσιν μάστιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ.
 2 ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὀνῶσεται ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀνά μέσον γνωρίζων ἐπ' αὐτῷ καυχῶσεται.
 3 ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.
 4 ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν· ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλιπεν μετ' αὐτόν.
 5 ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδεν καὶ εὐφράνθη καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ οὐκ ἔλυπῶθη.
 6 ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλιπεν ἔκδικον καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.
 7 περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθῶσεται σπλάγχχνα αὐτοῦ.
 8 ἵππος ἀδάμαστος ἐκβαίνει σκληρὸς, καὶ υἱὸς ἀνεῖμενος ἐκβαίνει προαλῶς.
 9 τιθῶνῃσιν τέκνον, καὶ ἐκθαμβῶσιν σε· σύμπαιξον αὐτῷ, καὶ λυπῶσιν σε.
 10 μὴ συγγελάσης αὐτῷ, ἵνα μὴ συνοδυνθῆς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων γομφιάσεις τοὺς ὀδόντας σου.
 11 μὴ δῶς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι.
 12 θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστιν νῆπιος, μ' ὅποτε σκληρυνθῆς ἀπειθῶσιν σοι.
 13 παίδευσον τὸν υἱὸν σου καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ αὐτοῦ προσκόψῃς.
 14 Κρείστων πτωχὸς ὑγιῆς καὶ ἰσχύων τῇ ἔξει ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ.
 15 ὑγίεια καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς χρυσοῦ, καὶ σῶμα εὐρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος.
 16 οὐκ ἔστιν πλούσιος βελτίων ὑγείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.
 17 κρείστων θάνατος ὑπὲρ ζῶην πικρὰν καὶ ἀνάπαυσις αἰῶνος ἢ ἀρρώστημα ἔμμονον.
 18 ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένῳ θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ.
 19 τί συμφέρει κάρπωσις εἰδῶλω; οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῆ· οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ κυρίου.
 20 βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων ὡς περ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων.
 21 Μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν ψυχῶν σου καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλή σου.
 22 εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροήμερουσις.
 23 ἀπάτα τὴν ψυχῶν σου καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.
 24 ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.
 25 λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασιν τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελῶσεται.

Ἰσραηλίδε 31

1 Ἄγρυπνία πλούτου ἐκτ'κει σάρκας, καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστῶ ὕπνον.
2 μέριμνα ἀγρυπνίας ἀποστ'σει νυσταγμόν, καὶ ἀρρώστημα βαρὺ ἐκν'ψει ὕπνον.
3 ἐκοπίασεν πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιπλάται τῶν τρυφημάτων αὐτοῦ.
4 ἐκοπίασεν πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδειξ γίνεται.
5 Ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιοθ'σεται, καὶ ὁ διώκων διάφορα ἐν αὐτοῖς πλανηθ'σεται.
6 πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτώμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγεν'θη ἡ ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.
7 ξύλον προσκόμματός ἐστιν τοῖς ἐνθουσιάζουσιν αὐτῶ, καὶ πᾶς ἄφρων ἀλώσεται ἐν αὐτῶ.
8 μακάριος πλούσιος, ὃς εὐρέθη ἄμωμος καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη.
9 τίς ἐστιν; καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν· ἐποίησεν γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ.
10 τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῶ καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔσται αὐτῶ εἰς καύχησιν. τίς ἐδύνατο παραβῆναι καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιῆσαι κακὰ καὶ οὐκ ἐποίησεν;
11 στερεωθ'σεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγ'σεται ἐκκλησία.
12 Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας; μὴ ἀνοίξης ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου καὶ μὴ εἴπης Πολλὰ γε τὰ ἐπ' αὐτῆς.
13 μν'σθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός, πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἐκτισται; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.
14 οὐδ' ἐὰν ἐπιβλέψη, μὴ ἐκτείνης χεῖρα καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῶ ἐν τρυβλίῳ.
15 νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.
16 φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῆς.
17 παῦσαι πρώτους χάριν παιδείας καὶ μὴ ἀπληστεύου, μ'ποτε προσκόψῃς.
18 καὶ εἰ ἀνὰ μέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνης τὴν χεῖρά σου.
19 Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει.
20 ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ ἀνέστη πρῶί, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλ'στου.
21 καὶ εἰ ἐβιάσθη ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα ἔμεσον πόρρω, καὶ ἀναπαύσῃ.
22 ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ μὴ ἐξουθεν'σης με, καὶ ἐπ' ἐσχάτων εὐρ'σεις τοὺς λόγους μου· ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρέχ'ς, καὶ πᾶν ἀρρώστημα οὐ μ' σοι ἀπαντ'σῃ.
23 λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογ'σει χεῖλη, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστ'·
24 πονηρῶ ἐπ' ἄρτω διαγογγύσει πόλις, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβ'ς.
25 Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος.
26 κάμινος δοκιμάζει στόμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.
27 ἔφισον ζωῆς οἶνος ἀνθρώποις, ἐὰν πίνης αὐτόν ἐν μέτρῳ αὐτοῦ. τίς ζωὴ ἐλασσομένου οἴνου; καὶ αὐτὸς ἐκτισται εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.
28 ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῶ αὐτάρκτης.
29 πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς ἐν ἐρεθισμῶ καὶ ἀντιπτώματι.
30 πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα ἐλαττῶν ἰσχύων καὶ προσποιῶν τραύματα.
31 ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξης τὸν πλησίον καὶ μὴ ἐξουθεν'σης αὐτόν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ· λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπης αὐτῶ καὶ μὴ αὐτόν θλίψης ἐν ἀπαιτ'σει.

Ῥσραηλίδε 32

1 Ἦγούμενόν σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου· γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν, φρόντισον αὐτῶν καὶ οὕτω κάθισον·
2 καὶ πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου ποι'σας ἀνάπεσε, ἵνα εὐφρανθῆς δι' αὐτοὺς καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς στέφανον.
3 Λάλησον, πρεσβύτερε, πρέπει γὰρ σοι, ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστ'μῃ καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά.
4 ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέῃς λαλιὰν καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.
5 σφραγίς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῶ σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου·
6 ἐν κατασκευάσματι χρυσῶ σφραγίς σμαράγδου μέλος μουσικῶν ἐφ' ἠδεῖ οἴνω.
7 Λάλησον, νεανίσκε, εἰ χρεῖα σου, μόλις δις ἐὰν ἐπερωτηθῆς·
8 κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλά· γίνου ὡς γινώσκων καὶ ἅμα σιωπῶν.
9 ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου καὶ ἐτέρου λέγοντος μὴ πολλὰ ἀδολέσχει.
10 πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπ', καὶ πρὸ αἰσχυνηροῦ προελεύσεται χάρις.
11 ἐν ὄρᾳ ἐξεγείρου καὶ μὴ οὐράγει, ἀπότρεχε εἰς οἶκον καὶ μὴ ῥαθύμει·
12 ἐκεῖ παίζε καὶ ποίει τὰ ἐνθυμ'ματά σου καὶ μὴ ἀμάρτης λόγῳ ὑπερηφάνῳ.
13 καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποι'σαντά σε καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.
14 Ὁ φοβούμενος κύριον ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὐρ'σουσιν εὐδοκίαν.
15 ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθ'σεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθ'σεται ἐν αὐτῶ.
16 οἱ φοβούμενοι κύριον εὐρ'σουσιν κρίμα καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.
17 ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγμὸν καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὐρ'σει σύγκριμα.
18 Ἄνηρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδη διανόημα, ἀλλότριος καὶ ὑπερ'φανος οὐ καταπτ'ξει φόβον.
19 ἄνευ βουλῆς μὴθὲν ποι'σης καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.
20 ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθάδεσιν.
21 μὴ πιστεύσης ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ
22 καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.
23 ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε τῇ ψυχῇ σου· καὶ γὰρ τοῦτο ἐστὶν τ'ρησις ἐντολῶν.
24 ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς, καὶ ὁ πεποιθὼς κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθ'σεται.

Ὀσραηλίδε 33

1 Τῷ φοβουμένῳ κύριον οὐκ ἀπαντ'σει κακόν, ἀλλ' ἐν πειρασμῶ καὶ πάλιν ἐξελεῖται.
2 ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισ'σει νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῶ ὡς ἐν καταγίδι πλοῖον.
3 ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῶ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δ'λων.
4 ἐτοίμασον λόγον καὶ οὕτως ἀκουσθ'σῃ, σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι.
5 τροχὸς ἀμάξης σπλάγχνα μωροῦ, καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.
6 ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μωκός, ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμετίζει.
7 Διὰ τί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει, καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ' ἡλίου;
8 ἐν γνώσει κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἠλλοίωσεν καιροὺς καὶ ἑορτάς·

9 ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσεν καὶ ἠγίασεν καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.
10 καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ.
11 ἐν πλῆθει ἐπιστῆμης κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς καὶ ἠλλοίωσεν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
12 ἐξ αὐτῶν εὐλόγησεν καὶ ἀνύψωσεν καὶ ἐξ αὐτῶν ἠγίασεν καὶ πρὸς αὐτὸν ἠγγισεν· ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἔταπεινῶσεν καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.
13 ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιῆσαντος αὐτοὺς ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.
14 ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωὴ, οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἀμαρτωλός.
15 καὶ οὕτως ἐμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου, δύο δύο, ἐν κατέναντι τοῦ ἐνός.
16 Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν.
17 ἐν εὐλογίᾳ κυρίου ἔφθασα καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλῆρωσα ληνόν.
18 κατανοῦσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσιν τοῖς ζητοῦσιν παιδείαν.
19 ἀκούσατέ μου, μεγιστάνες λαοῦ, καὶ οἱ ἠγούμενοι ἐκκλησίας, ἐνωτίσασθε.
20 Υἱὼ καὶ γυναικί, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ μὴ δῶς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῇ σου· καὶ μὴ δῶς ἐτέρῳ τὰ χρῆματά σου, ἵνα μὴ μεταμεληθεῖς δέῃ περὶ αὐτῶν.
21 ἕως ἔτι ζῆς καὶ πνοὴ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξης σεαυτὸν ἐν πάσῃ σαρκί·
22 κρεῖσσον γὰρ ἐστὶν τὰ τέκνα δεηθῆναί σου ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.
23 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων, μὴ δῶς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.
24 ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.
25 Χορτάσματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνω, ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτη.
26 ἔργασαι ἐν παιδί, καὶ εὐρῆσεις ἀνάπαυσιν· ἄνεγ χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητῆσει ἐλευθερίαν.
27 ζυγὸς καὶ ἱμᾶς τράχηλον κάμψουσιν, καὶ οἰκέτη κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι.
28 ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, ἵνα μὴ ἀργῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία·
29 εἰς ἔργα κατάστησον, καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.
30 καὶ μὴ περισσεύσης ἐπὶ πάσῃ σαρκὶ καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιῆς μηδέν.
31 Εἰ ἐστὶν σοι οἰκέτης, ἔστω ὡς σύ, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτῶσ αὐτόν·
32 εἰ ἐστὶν σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς ἀδελφόν, ὅτι ὡς ἡ ψυχὴ σου ἐπίδυσαι αὐτῷ·
33 ἐὰν κακώσης αὐτὸν καὶ ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητῆσεις αὐτόν;

ςΣιραχιδε 34

1 Κεναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτω ἀνδρὶ, καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.
2 ὡς δρασσόμενος σκιάς καὶ διώκων ἄνεμον οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίῳ.
3 τοῦτο κατὰ τούτου ὄρασις ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.
4 ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθῆσεται; καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;
5 μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστιν, καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία·
6 ἐὰν μὴ παρὰ ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ, μὴ δῶς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου·

7 πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.
8 ἄνευ ψεύδους συντελεσθῆσεται νόμος, καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις.
9 Ἀνὴρ πεπλανημένος ἔγνω πολλά, καὶ ὁ πολυπείρους ἐκδιηγῆσεται σύνεσιν·
10 ὃς οὐκ ἐπειράθη, ὀλίγα οἶδεν, ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεὶ πανουργίαν.
11 πολλὰ ἐώρακα ἐν τῇ ἀποπλανῆσει μου, καὶ πλείονα τῶν λόγων μου σύνεσις μου·
12 πλεονακίς ἕως θανάτου ἐκινδύνευσά καὶ διεσώθην τούτων χάριν.
13 πνεῦμα φοβουμένων κύριον ζῆσεται· ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σφῆζοντα αὐτοῦς.
14 ὁ φοβούμενος κύριον οὐδὲν εὐλαβηθῆσεται καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπίς αὐτοῦ.
15 φοβουμένου τὸν κύριον μακαρία ἡ ψυχὴ· τίμι ἐπέχει; καὶ τίς αὐτοῦ στῆριγμα;
16 οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στῆριγμα ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοῆθια ἀπὸ πτώσεως,
17 ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασιν διδούς, ζῶν καὶ εὐλογία.
18 Θυσιάζων ἐξ ἀδίκου προσφορά μεμωμημένη, καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν δωρῆματα ἀνόμων.
19 οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὑψίστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν οὐδὲ ἐν πλῆθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἀμαρτίας.
20 θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενῶν.
21 ἄρτος ἐπιδεδιομένη ζωῆ πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἰμάτων.
22 φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος ἐμβίωσιν, καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου.
23 εἰς οἰκοδομῶν, καὶ εἰς καθαιρῶν· τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους;
24 εἰς εὐχόμενος, καὶ εἰς καταρώμενος· τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;
25 βαπτίζόμενος ἀπὸ νεκροῦ καὶ πάλιν ἀπτόμενος αὐτοῦ, τί ὠφέλησεν ἐν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;
26 οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν· τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

Σιραχιδε 35

1 Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς, θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς.
2 ἀνταποδιδούς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν, καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.
3 εὐδοκία κυρίου ἀποστήναι ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξιλασμός ἀποστήναι ἀπὸ ἀδικίας.
4 μὴ ὀφθῆς ἐν προσώπῳ κυρίου κενός· πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.
5 προσφορά δικαίου λιπαίνει θυσιαστῆριον, καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου.
6 θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτὴ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθῆσεται.
7 ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν κύριον καὶ μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου.
8 ἐν πάσῃ δόσει ἰλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀγίασον δεκάτην.
9 δὸς ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ' εὔρεμα χειρὸς·
10 ὅτι κύριος ἀνταποδιδούς ἐστὶν καὶ ἐπταπλάσια ἀνταποδύσει σοι.
11 Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται, καὶ μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ·
12 ὅτι κύριος κριτῆς ἐστὶν, καὶ οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου.

13 οὐ λῴμψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται·
14 οὐ μὴ ὑπερίδῃ ἱκετείαν ὀρφανοῦ καὶ χῶραν, ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν·
15 οὐχὶ δάκρυα χῶρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά·
16 θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθῆσεται, καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει·
17 προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διήλθεν, καὶ ἕως συνεγγίσει, οὐ μὴ παρακληθῆ·
18 καὶ οὐ μὴ ἀποστή, ἕως ἐπισκέψηται ὁ ὕψιστος καὶ κρινεῖ δικαίους καὶ ποιῆσει κρίσιν.
19 καὶ ὁ κύριος οὐ μὴ βραδύνη οὐδὲ μὴ μακροθυμῆσῃ ἐπ' αὐτοῖς,
20 ἕως ἂν συντρίψῃ ὄσφιν ἀνελεημόνων καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν,
21 ἕως ἐξάρῃ πλήθος ὑβριστῶν καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψει,
22 ἕως ἀνταποδῶ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμῶματα αὐτῶν,
23 ἕως κρίνῃ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.
24 ὥραϊον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἄβροχίας.

ἁΣιραχιδε 36

1 Ἐλέησον ἡμᾶς, δέσποτα ὁ θεὸς πάντων, καὶ ἐπίβλεψον καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη·
2 ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου.
3 ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιασθῆς ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθῆις ἐν αὐτοῖς·
4 καὶ ἐπιγνώτωσάν σε, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ, κύριε.
5 ἐγκαίνισον σημεῖα καὶ ἀλλοιώσωσιν θαυμάσια, δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν·
6 ἔγειρον θυμὸν καὶ ἔκχεον ὄργῶν, ἔξαρον ἀντίδικον καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν.
7 σπεῦσον καιρὸν καὶ μνῆσθητι ὀρκισμοῦ, καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου.
8 ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθῶ ὁ σαφζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὕροισαν ἀπώλειαν.
9 σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων Οὐκ ἔστιν πλὴν ἡμῶν.
10 συνάγαγε πάσας φυλάς Ἰακωβ καὶ κατακληρονόμησον αὐτοὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.
11 ἐλέησον λαόν, κύριε, κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου καὶ Ἰσραὴλ, ὃν πρωτογόνῳ ὁμοίωσας.
12 οἰκτίρησον πόλιν ἀγίασματός σου, Ἱερουσαλημ τόπον καταπαύματός σου·
13 πλήσον Σιών ἀρεταλογίας σου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.
14 δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασίν σου καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί σου·
15 δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσίν σε, καὶ οἱ προφήται σου ἐμπιστευθῶσιν.
16 εἰσάκουσον, κύριε, δεῖσεως τῶν ἱκετῶν σου κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρων περὶ τοῦ λαοῦ σου,
17 καὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος εἶ ὁ θεὸς τῶν αἰώνων.
18 Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία, ἔστιν δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον.
19 φάρυξ γεύεται βρώματα θῶρας, οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.
20 καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολυῆπιος ἀνταποδώσει αὐτῷ.
21 πάντα ἄρρην ἐπιδέξεται γυνῶν, ἔστιν δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.
22 κάλλος γυναικὸς ἰλαρύνει πρόσωπον καὶ ὑπὲρ πάσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει·

23 εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραύτης, οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱοὺς ἀνθρώπων.
24 ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτῆσεως, βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στῦλον ἀναπαύσεως.
25 οὐδ' οὐκ ἔστιν φραγμὸς, διαρπαγῆσεται κτήμα· καὶ οὐδ' οὐκ ἔστιν γυνῶν, στενάξει πλανώμενος.
26 τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ ληστῇ ἀφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν;
27 οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιᾶν καὶ καταλύοντι οὐδ' ἐὰν ὀψίσῃ.

δΣιραχιδε 37

1 Πᾶς φίλος ἐρεῖ Ἐφιλίασα κἀγὼ· ἀλλ' ἔστιν φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.
2 οὐχὶ λύπη ἐνὶ ἕως θανάτου ἐταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν;
3 ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;
4 ἐταῖρος φίλου ἐν εὐφροσύνῃ ἥδεται καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσται ἀπέναντι·
5 ἐταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρὸς, ἔναντι πολέμου λῴμψεται ἀσπίδα.
6 μὴ ἐπιλάθῃ φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ μὴ ἀμνημονῆσῃς αὐτοῦ ἐν χρῆμασίν σου.
7 Πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλῶν, ἀλλ' ἔστιν συμβουλευτὴν εἰς ἐαυτόν.
8 ἀπὸ συμβούλου φύλαξον τὴν ψυχῶν σου καὶ γινώθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεῖα, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐαυτῷ βουλεύεται, μῶποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ κλήρον
9 καὶ εἴπῃ σοὶ Καλὴ ἡ ὁδὸς σου, καὶ σῆσεται ἐξ ἀναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.
10 μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύψον βουλῶν.
11 μετὰ γυναικὸς περὶ τῆς ἀντιζῆλου αὐτῆς καὶ μετὰ δειλοῦ περὶ πολέμου, μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως, μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαριστίας καὶ μετὰ ἀνελεῖμονος περὶ χρηστοθεσίας, μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντὸς ἔργου καὶ μετὰ μισθίου ἐφετίου περὶ συντελείας, οἰκέτη ἀργῶν περὶ πολλῆς ἐργασίας, μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας·
12 ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδεδεχίξῃ, ὃν ἂν ἐπιγνώσῃς συντηροῦντα ἐντολάς, ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχῶν σου, καὶ ἐὰν πταίσης, συναλγῆσει σοι.
13 καὶ βουλήν καρδίας στήσον, οὐ γὰρ ἔστιν σοὶ πιστότερος αὐτῆς·
14 ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλει ἐνίοτε εἴωθεν ἢ ἐπτα σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθῆμενοι ἐπὶ σκοπῆς.
15 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δεῖσθητι ὑψίστου, ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου.
16 Ἀρχὴ παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλῶν.
17 ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει,
18 ἄγαθόν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος, καὶ ἡ κυριεύουσα ἐνδεδεχῶς αὐτῶν γλώσσά ἐστιν.
19 ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος πολλῶν παιδευτῶν, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἔστιν ἀχρηστος.
20 ἔστιν σοφίζόμενος ἐν λόγοις μισητός, οὗτος πάσης τροφῆς καθυστερῆσει·
21 οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ κυρίου χάρις, ὅτι πάσης σοφίας ἔστερῆθη.
22 ἔστιν σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ στόματος πιστοί.
23 ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαόν παιδεύσει, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.
24 ἀνὴρ σοφὸς πλησῆσεται εὐλογίας, καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὀρώντες.
25 ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀναριθμητοί.
26 ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Τέκνον, ἐν ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχὴν σου καὶ ἰδὲ τί πονηρὸν αὐτῇ καὶ μὴ δῶς αὐτῇ·
28 οὐ γὰρ πάντα πᾶσιν συμφέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.
29 μὴ ἀπληστεύου ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ μὴ ἐκχυθῆς ἐπὶ ἐδεσμάτων·
30 ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔσται νόσος, καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας·
31 δι' ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ προσέχων προσθῆσει ζωὴν.

Ἰσραχιδε 38

1 Τίμα ἱατρὸν πρὸς τὰς χρεῖας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν κύριος·
2 παρὰ γὰρ ὑψίστου ἐστὶν ἴασις, καὶ παρὰ βασιλέως λῆμψεται δόμα.
3 ἐπιστῆμη ἱατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔναντι μεγιστάνων θαυμασθῆσεται.
4 κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθεῖ αὐτοῖς.
5 οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ·
6 καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστῆμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
7 ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσεν καὶ ἦρεν τὸν πόνον αὐτοῦ, μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιῆσει μείγμα,
8 καὶ οὐ μὴ συντελεσθῆ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰρῆνη παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
9 Τέκνον, ἐν ἄρρωστῷ ματί σου μὴ παράβλεπε, ἀλλ' εὐξαι κυρίω, καὶ αὐτὸς ἰάσεται σε·
10 ἀπόστησον πλημμέλειαν καὶ εὐθύνον χεῖρας καὶ ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον καρδίαν·
11 δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως καὶ λίπανον προσφορὰν ὡς μὴ ὑπάρχων.
12 καὶ ἱατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν κύριος, καὶ μὴ ἀποστῆτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεῖα.
13 ἔστιν καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία·
14 καὶ γὰρ αὐτοὶ κυρίου δεηθῶσονται, ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.
15 ὁ ἀμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιῶσαντος αὐτὸν ἐμπέσει εἰς χεῖρας ἱατροῦ.
16 Τέκνον, ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα καὶ ὡς δεινὰ πάσχειν ἔναρξαι θῆναι, κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίσθειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ.
17 πίκρανον κλαυθμὸν καὶ θέρμανον κοπετὸν καὶ ποιήσον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς καὶ παρακλῆθῃτι λύπης ἕνεκα·
18 ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.
19 ἐν ἐπαγωγῇ παραμένει καὶ λύπη, καὶ βίος πτωχοῦ κατὰ καρδίας.
20 μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα·
21 μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελῆσαι καὶ σεαυτὸν κακώσεις.
22 μὴ σθητι τὸ κρίμα μου, ὅτι οὕτως καὶ τὸ σὸν· ἐμοὶ ἐχθὲς καὶ σοὶ σῆμερον.
23 ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ παρακλῆθῃτι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.
24 Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσοῦμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθῆσεται.
25 τί σοφισθῆσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργois αὐτῶν, καὶ ἡ δι' ἡγῆσις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων·
26 καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὐλάκας, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.
27 οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρας διάγει· οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, καὶ ἡ

ἐπιμονὴ αὐτοῦ ἀλλοιωῶσαι ποικιλίαν· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς ὁμοιωῶσαι ζωγραφίαν, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ τελέσαι ἔργον.

28 οὕτως χαλκεὺς καθ' ἑμὸς ἐγγὺς ἄκμονος καὶ καταμανθάνων ἔργα σιδῆρου· ἀτμὶς πυρὸς τῷ σάρκας αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχῆσεται· φωνὴ σφύρης κλινεῖ τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκευούς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμήσαι ἐπὶ συντελείας.

29 οὕτως κεραμεὺς καθ' ἑμὸς ἐν ἔργῳ αὐτοῦ καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτοῦ τροχόν, ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐναριθμῶς πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ·

30 ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλὸν καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτοῦ· καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρίσμα, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθάρισαι κάμινον.

31 Πάντες οὗτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίστευσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται·

32 ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκισθῆσεται πόλις, καὶ οὐ παροικῶσουσιν οὐδὲ περιπατῶσουσιν.

33 ἀλλ' εἰς βουλήν λαοῦ οὐ ζητηθῶσονται καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλοῦνται· ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιόνται καὶ διαθῆκην κρίματος οὐ διανοηθῶσονται.

34 οὐδὲ μὴ ἐκφάνωσιν παιδείαν καὶ κρίμα καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὐρεθῶσονται, ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσιν, καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης.

κΣιραχιδε 39

1 Πλήν τοῦ ἐπιδιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διανοουμένου ἐν νόμῳ ὑψίστου, σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητῆσει καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθῆσεται,

2 δι' ἡγῆσιν ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρῆσει καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύεται,

3 ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητῆσει καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφῆσεται.

4 ἀνὰ μέσον μεγιστάνων ὑπηρετῆσει καὶ ἔναντι ἡγουμένων ὀφθῆσεται· ἐν γῆ ἄλλοτρίων ἔθνων διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπέειρασεν.

5 τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθίσει πρὸς κύριον τὸν ποιῶσαντα αὐτὸν καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθῆσεται· καὶ ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ καὶ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθῆσεται.

6 ἐὰν κύριος ὁ μέγας θελῶσῃ, πνεύματι συνέσεως ἐμπλησθῆσεται· αὐτὸς ἀνομβρῆσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται κυρίω·

7 αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλήν αὐτοῦ καὶ ἐπιστῆμην καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθῆσεται·

8 αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης κυρίου καυχῆσεται.

9 αἰνέσουσιν τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοί, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφῆσεται· οὐκ ἀποστῆσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζῆσεται εἰς γενεὰς γενεῶν·

10 τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγῶσονται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία·

11 ἐὰν ἐμμεῖνη, ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι, καὶ ἐὰν ἀναπαύσῃται, ἐκποιεῖ αὐτῷ.

12 Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγῶμαι καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώθην.

13 εἰσακούσατέ μου, υἱοὶ ὅσοι, καὶ βλαστῆσατε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ βέματος ὑγροῦ

14 καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὁσμὴν καὶ ἀνθῆσατε ἄνθος ὡς κρίνον. διάδοτε ὁσμὴν καὶ αἰνέσατε ἄσμα, εὐλόγησατε κύριον ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἔργοις,

15 δότε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ ἐν ὠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει

16 Τὰ ἔργα κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται· οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζητηθῶσεται.

17 ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστη ὡς θιμωνιὰ ὕδωρ καὶ ἐν ῥῶματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.

18 ἐν προστάγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἐλαττώσει τὸ σωτῆριον αὐτοῦ.

19 ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·

20 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψεν, καὶ οὐθέν ἐστιν θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ.

21 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισται.

22 Ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψεν καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν·

23 οὕτως ὄργην αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἄλμην.

24 αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα·

25 ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισται ἀπ' ἀρχῆς, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακὰ.

26 ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ ἄλας καὶ σιμιθάλις πυροῦ καὶ γάλα καὶ μέλι, αἷμα σταφυλῆς καὶ ἔλαιον καὶ ἱμάτιον·

27 ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπῶσεται εἰς κακὰ.

28 Ἔστιν πνεύματα, ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται καὶ ἐν θυμῷ αὐτοῦ ἔστερέωσεν μάλιστα αὐτῶν· ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχὺν ἐκχεοῦσιν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιῶσαντος αὐτοῦς κοπάσουσιν.

29 πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται·

30 θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις καὶ ῥομφαία ἐκδικούσα εἰς ὄλεθρον ἀσεβεῖς·

31 ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ εὐφρανθῶσονται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἐτοιμασθῶσονται καὶ ἐν καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβῶσονται λόγον.

32 Διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην καὶ διενόθην καὶ ἐν γραφῇ ἀφήκα

33 Τὰ ἔργα κυρίου πάντα ἀγαθὰ καὶ πᾶσαν χρεῖαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγῶσει,

34 καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τοῦτο τοῦτου πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθῶσεται.

35 καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμῶσάτε καὶ εὐλογῶσάτε τὸ ὄνομα κυρίου.

ὈΣιραχιδε 40

1 Ἀσχολία μεγάλη ἔκτισται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς Ἀδαμ ἀπ' ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπιστροφῆς εἰς μητέρα πάντων·

2 τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς.

3 ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐνδόξου καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῆ καὶ σποδῷ,

4 ἀπὸ φοροῦντος ὑακίνθινον καὶ στέφανον καὶ ἕως περιβαλλομένου ὀμόλινον θυμὸς καὶ ζήλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις.

5 καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὕπνος νυκτὸς ἄλλοιοι γινώσκουσιν αὐτοῦ·

6 ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ ὡς ἐκπεφυγὼς ἀπὸ προσώπου πολέμου·

7 ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ ἐξηγέρθη καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον.

8 μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτῆνους, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἐπταπλάσια πρὸς ταῦτα·

9 θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαί, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάλιστα.

10 ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς.

11 πάντα, ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδάτων, εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.

12 Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθῶσεται, καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.

13 χρῆματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθῶσεται καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηγῶσεται·

14 ἐν τῷ ἀνοίξει αὐτὸν χεῖρας εὐφρανθῶσεται, οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.

15 ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθυνεῖ κλάδους, καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμου πέτρας·

16 ἄχι ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χεῖλους ποταμοῦ πρὸ παντὸς χόρτου ἐκτιλῶσεται.

17 χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις, καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμενεῖ.

18 Ζωὴ αὐτάρκους καὶ ἐργάτου γλυκανθῶσεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα ὁ εὐρίσκων θησαυρόν.

19 τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα γυνὴ ἄμωμος λογίζεται.

20 οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσιν καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα ἀγάπησις σοφίας.

21 αὐλὸς καὶ ψαλτῆριον ἠδύνουσιν μέλη, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα γλῶσσα ἠδεῖα.

22 χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμῶσεται ὀφθαλμὸς καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα χλόην σπόρου.

23 φίλος καὶ ἐταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα γυνὴ μετὰ ἀνδρός.

24 ἀδελφοὶ καὶ βοῦθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.

25 χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστῶσουσιν πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα βουλή εὐδοκιμεῖται.

26 χρῆματα καὶ ἰσχὺς ἀνυψώσουσιν καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα φόβος κυρίου· οὐκ ἔστιν ἐν φόβῳ κυρίου ἐλάττωσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιζητήσαι ἐν αὐτῷ βοῦθειαν·

27 φόβος κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψεν αὐτόν.

28 Τέκνον, ζωὴν ἐπαίτσεως μὴ βιώσῃς· κρείσσον ἀποθανεῖν ἢ ἐπαιτεῖν.

29 ἀνὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἄλλοτρίαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγῶσεται ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἄλλοτρίοις· ἀνὴρ δὲ ἐπιστῶμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάσσεται.

30 ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυκανθῶσεται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καῶσεται.

ὈΣιραχιδε 41

1 ὦ θάνατε, ὡς πικρὸν σου τὸ μνημόσυνόν ἐστιν ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, ἀνδρὶ ἀπερισπάστῳ καὶ εὐοδομένῳ ἐν πᾶσιν καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφῶν.

2 ὦ θάνατε, καλὸν σου τὸ κρίμα ἐστὶν ἀνθρώπῳ ἐπιδομένῳ καὶ ἐλασσομένῳ ἰσχύι, ἐσχατογῶρ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων καὶ ἀπειθοῦντι καὶ ἀπολωλεκτότι ὑπομονῶν.

3 μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου, μνῆσθητι προτέρων σου καὶ ἐσχάτων·

4 τοῦτο τὸ κρίμα παρὰ κυρίου πάση σαρκί, καὶ τί ἀπαναίη ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου; εἴτε δέκα εἴτε ἑκατὸν εἴτε χίλια ἔτη, οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ἐλεγμὸς ζωῆς.

5 Τέκνα βδελυρὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν·

6 τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολείπει κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδεδελεγει ὄνειδος.

7 πατρὶ ἀσεβεῖ μέμμεται τέκνα, ὅτι δι' αὐτὸν ὄνειδισθῶσονται.

8 οὐαὶ ὑμῖν, ἄνδρες ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκατελίπετε νόμον θεοῦ ὑψίστου·

9 καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθῶσεσθε, καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθῶσεσθε.

10 πάντα, ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται, οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρως εἰς ἀπώλειαν.
11 Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφῆσεται.
12 φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐτὸ γὰρ σοι διαμενεῖ ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίου·
13 ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμενεῖ.
14 παιδείαν ἐν εἰρῆνῃ συντηρῆσατε, τέκνα· σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανῶς, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;
15 κρείσσω ἀνθρώπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ ἢ ἀνθρώπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.
16 Τοιγαροῦν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ ῥῆματί μου· οὐ γὰρ ἔστιν πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλόν, καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται.
17 αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας καὶ ἀπὸ ἡγουμένου καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους,
18 ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας καὶ ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνομίας,
19 ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας καὶ ἀπὸ τόπου, οὗ παροικεῖς, περὶ κλοπῆς,
20 ἀπὸ ἀληθείας θεοῦ καὶ διαθῆκης καὶ ἀπὸ πῦξεως ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις,
21 ἀπὸ σκορακισμοῦ λῆψεως καὶ δόσεως καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς,
22 ἀπὸ ὀράσεως γυναικὸς ἐταίρας καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς,
23 ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως καὶ ἀπὸ κατανοῦσεως γυναικὸς ὑπάνδρου,
24 ἀπὸ περιεργίας παιδείκης αὐτοῦ καὶ μὴ ἐπιστῆς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς,
25 ἀπὸ φίλων περὶ λόγων ὀνειδισμοῦ καὶ μετὰ τὸ δοῦναι μὴ ὀνειδίξει,
26 ἀπὸ δευτερώσεως καὶ λόγου ἀκοῆς καὶ ἀπὸ καλύψεως λόγων κρυφίων·
27 καὶ ἔση αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς καὶ εὐρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπου.

νΣιραχιδε 42

1 Μὴ περὶ τούτων αἰσχυνθῆς καὶ μὴ λάβης πρόσωπον τοῦ ἁμαρτάνειν·
2 περὶ νόμου ὑψίστου καὶ διαθῆκης καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τὸν ἀσεβῆ,
3 περὶ λόγου κοινωνοῦ καὶ ὀδοιπόρων καὶ περὶ δόσεως κληρονομίας ἐταίρων,
4 περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμίων καὶ περὶ κτῆσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,
5 περὶ διαφόρου πράσεως ἐμπόρων καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς καὶ οἰκῆτῆς πονηρῶ πλευρᾶν αἰμάξαι·
6 ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς, καὶ ὅπου χεῖρες πολλαί, κλείσον·
7 ὃ ἐὰν παραδιδῶς, ἐν ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ, καὶ δόσις καὶ λῆμψις, πάντα ἐν γραφῇ·
8 περὶ παιδείας ἀνοῦτου καὶ μωροῦ καὶ ἐσχατογῶρος κρινομένου πρὸς νέουσ· καὶ ἔση πεπαιδευμένος ἀληθινῶς καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶντος.
9 Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾷ ὑπὸν· ἐν νεότητι αὐτῆς, μ᾽ποτε παρακμάση, καὶ συνωκηκυῖα, μ᾽ποτε μισηθῆ·
10 ἐν παρθενίᾳ, μ᾽ποτε βεβηλωθῆ καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται· μετὰ ἀνδρὸς οὕσα, μ᾽ποτε παραβῆ, καὶ συνωκηκυῖα, μ᾽ποτε στερωθῆ.
11 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερέωσον φυλακῶν, μ᾽ποτε ποιῆ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λαλιὰν ἐν πόλει καὶ ἔκκλητον λαοῦ, καὶ κατασχύνῃ σε ἐν πλῆθει πολλῶν.
12 παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλλει καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε·
13 ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σῆς καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία γυναικός.

14 κρείσσω πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνῶν, καὶ γυνὴ κατασχύνουσα εἰς ὀνειδισμόν.
15 Μνησῶσομαι δὴ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἃ ἐόρακα, ἐκδιηγῶσομαι· ἐν λόγοις κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ.
16 ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψεν, καὶ τῆς δόξης κυρίου πλήρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.
17 οὐκ ἐξεποίησεν τοῖς ἀγίοις κυρίου ἐκδιηγῶσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἔστερέωσεν κύριος ὁ παντοκράτωρ στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.
18 ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσεν καὶ ἐν πανουργεύμασιν αὐτῶν διενόηθη ἔγνω γὰρ ὁ ὑψιστος πᾶσαν εἴδησιν καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος
19 ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ ἐσόμενα καὶ ἀποκαλύπτων ἵχνη ἀποκρύφω·
20 οὐ παρήλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα, οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ εἰς λόγος.
21 τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησεν, ὡς ἔστιν πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· οὔτε προσετέθη οὔτε ἡλαττώθη, καὶ οὐ προσεδέθη οὐδενὸς συμβούλου.
22 ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ καὶ ὡς σπινθήρὸς ἔστιν θεωρῆσαι·
23 πάντα ταῦτα ζῆ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.
24 πάντα δισσά, ἐν κατέναντι τοῦ ἐνός, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἑλλείπον·
25 ἐν τοῦ ἐνός ἔστερέωσεν τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πλησθῆσεται ὀρῶν δόξαν αὐτοῦ;

τΣιραχιδε 43

1 Γαυρίαμα ὑψους στερέωμα καθαριότητος, εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὀράματι δόξης.
2 ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ σκευὸς θαυμαστόν, ἔργον ὑψίστου·
3 ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναζηραίνει χῶραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστῆσεται;
4 κάμινοι φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλασίως ἥλιος ἐκκαίων ὄρη ἀτμίδας πυρώδεις ἐκφυσῶν καὶ ἐκλάμπων ἀκτίνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς.
5 μέγας κύριος ὁ ποιῶσας αὐτόν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσεν πορείαν.
6 Καὶ ἡ σελῆνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀνάδειξιν χρόνων καὶ σημεῖον αἰῶνος·
7 ἀπὸ σελῆνης σημεῖον ἑορτῆς, φωστῆρ μειούμενος ἐπὶ συντελείας.
8 μὴ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔστιν αὐξανόμενος θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει, σκευὸς παρεμβολῶν ἐν ὑψει, ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπων.
9 κάλλος οὐρανοῦ δόξα ἄστρον, κόσμος φωτίζων ἐν ὑψίστοις κυρίου·
10 ἐν λόγοις ἀγίου στῶσονται κατὰ κρίμα καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.
11 ἰδὲ τόξον καὶ εὐλόγησον τὸν ποιῶσαντα αὐτὸ σφόδρα ὠραῖον ἐν τῷ ἀυγάσματι αὐτοῦ·
12 ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης, χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό.
13 Προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσεν χιόνα καὶ ταχύνη ἀστραπᾶς κρίματος αὐτοῦ·
14 διὰ τοῦτο ἠνέφχθησαν θησαυροί, καὶ ἐξέπησαν νεφέλαι ὡς πετεινά·
15 ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἴσχυσεν νεφέλας, καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλάξης·
16 καὶ ἐν ὀπτασίᾳ αὐτοῦ σαλευθῆσεται ὄρη, ἐν θελῆματι αὐτοῦ πνεύσεται νότος.
17 φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὀνειδίσει γῆν καὶ καταιγὶς βορέου καὶ συστροφή πνεύματος.
18 ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, καὶ ὡς ἀκρὶς καταλούσα ἢ κατάβασις αὐτῆς· κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ αὐτῆς ἐκστῆσεται καρδία.

19 και πάχνην ὡς ἄλα ἐπὶ γῆς χέει, καὶ παγείσα γίνεται σκολόπων ἄκρα.
 20 ψυχρὸς ἄνεμος βορέης πνεύσει, καὶ παγῶσεται κρύσταλλος ἐφ' ὕδατος· ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.
 21 καταφάγεται ὄρη καὶ ἔρημον ἐκκαύσει καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.
 22 ἴασις πάντων κατὰ σπουδὴν ὁμίχλη, δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἰλαρώσει.
 23 Λογισμῶ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον καὶ ἐφύτευεν ἐν αὐτῇ νῦσους.
 24 οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς, καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν·
 25 καὶ ἐκεῖ τὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια ἔργα, ποικιλία παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν.
 26 δι' αὐτὸν εὐοδοῖ ἄγγελος αὐτοῦ, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται τὰ πάντα.
 27 Πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἀφικώμεθα, καὶ συντέλεια λόγων· τὸ πᾶν ἐστὶν αὐτός.
 28 δοξάζοντες ποῦ ἰσχύσομεν; αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 29 φοβερὸς κύριος καὶ σφόδρα μέγας, καὶ θαυμαστή ἡ δυναστεία αὐτοῦ.
 30 δοξάζοντες κύριον ὑψώσατε καθ' ὅσον ἂν δύνησθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι· καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνετε ἐν ἰσχύι, μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἀφίκησθε.
 31 τίς ἐόρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγῶσεται; καὶ τίς μεγαλυνεῖ αὐτὸν καθὼς ἐστίν;
 32 πολλὰ ἀπόκρυφα ἐστὶν μείζονα τούτων, ὀλίγα γὰρ ἐωράκαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ·
 33 πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ κύριος καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκεν σοφίαν

οΣιραχιδε 44

1 Αἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει·
 2 πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ κύριος, τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος.
 3 κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει· βουλευόντες ἐν συνέσει αὐτῶν, ἀπηγγελκότες ἐν προφητεῖαις·
 4 ἠγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίαις καὶ συνέσει γραμματείας λαοῦ, σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν·
 5 ἐκζητούντες μέλη μουσικῶν καὶ διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ·
 6 ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἰσχύι, εἰρηνεύοντες ἐν κατοικίαις αὐτῶν·
 7 πάντες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.
 8 εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλιπον ὄνομα τοῦ ἐκδιηγῶσασθαι ἐπαινοῦ·
 9 καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἐστὶν μνημόσυνον καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτοῦ.
 10 ἀλλ' ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελῶσθησαν·
 11 μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ, ἀγαθὴ κληρονομία ἔκγονα αὐτῶν·
 12 ἐν ταῖς διαθῆκαις ἐστὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτοῦ·
 13 ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφῶσεται·
 14 τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρῶνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῆ εἰς γενεάσ·
 15 σοφίαν αὐτῶν διηγῶνται λαοί, καὶ τὸν ἔπαινον ἐξαγγέλλει ἐκκλησία.
 16 Ενωχ εὐηρέστησεν κυρίῳ καὶ μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.

17 Νωε εὐρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα· διὰ τοῦτον ἐγενῆθη κατάλειμμα τῇ γῆ, ὅτε ἐγένετο κατακλυσμός·
 18 διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῶ πᾶσα σὰρξ.
 19 Αβραὰμ μέγας πατὴρ πλῆθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ εὐρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ·
 20 ὃς συνετῶρσεν νόμον ὑψίστου καὶ ἐγένετο ἐν διαθῆκῃ μετ' αὐτοῦ· ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησεν διαθῆκην καὶ ἐν πειρασμῶ εὐρέθη πιστός·
 21 διὰ τοῦτο ἐν ὄρκῳ ἔστησεν αὐτῷ ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν σπέρματι αὐτοῦ, πληθύναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ κατακληρονομήσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.
 22 καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως δι' Αβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ.
 23 εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθῆκην κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακωβ· ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ· καὶ διέστειλεν μερίδας αὐτοῦ, ἐν φυλαῖς ἐμέρισεν δέκα δύο.

ςΣιραχιδε 45

1 Καὶ ἐξῆγγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους εὐρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκὸς ἠγαπημένον ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωυσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις·
 2 ὁμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν·
 3 ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων· ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ·
 4 ἐν πίστει καὶ πραύτητι αὐτὸν ἠγίασεν, ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός·
 5 ἠκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ εἰσῆγγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολάς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης, διδάξαι τὸν Ἰακωβ διαθῆκην καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραηλ.
 6 Ααρων ὑψώσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς Λευι·
 7 ἔστησεν αὐτὸν διαθῆκην αἰῶνος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ· ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περιστολὴν δόξης·
 8 ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχῆματος καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος, περισκελῆ καὶ ποδῶρη καὶ ἐπωμίδα·
 9 καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ροῖσκοις, χρυσοῖς κώδωσιν πλείστοις κυκλόθεν, ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βῆμασιν αὐτοῦ, ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῶ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ·
 10 στολῆ ἁγία, χρυσῶ καὶ ὑακίνθῳ καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλοῦ, λογιῶ κρίσεως, δῶλοις ἀληθείας, κεκλωσμένη κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου,
 11 λίθοις πολυτελέσιν γλύμματος σφραγίδος ἐν δέσει χρυσοῦ, ἔργῳ λιθουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολλημένη κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραηλ·
 12 στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιθάρεως, ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγιάσματος, καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμῆματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα·
 13 ὥραία πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονεν τοιαῦτα, ἕως αἰῶνος οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενῆς πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διὰ παντός.
 14 Θυσία αὐτοῦ ὀλοκαρπῶσονται καθ' ἡμέραν ἐνδελεχῶς δις.
 15 ἐπλῶρσεν Μωυσῆς τὰς χεῖρας καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ· ἐγενῆθη αὐτῷ εἰς διαθῆκην αἰῶνος καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεῦειν καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι.

16 ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζώοντος προσαγαγεῖν κάρπωσιν κυρίῳ, θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, ἐξιλάσκεισθαι περὶ τοῦ λαοῦ σου.

17 ἔδωκεν αὐτῷ ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐν διαθῆκαις κριμάτων διδάξαι τὸν Ἰακωβ τὰ μαρτύρια καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι Ἰσραὴλ.

18 ἐπισυνέστησαν αὐτῷ ἀλλότριαι καὶ ἐζῶσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρῳ, ἄνδρες οἱ περὶ Δαθαν καὶ Αβιρων καὶ ἡ συναγωγὴ Κορε ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ·

19 εἶδεν κύριος καὶ οὐκ εὐδόκησεν, καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς· ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα καταναλώσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.

20 καὶ προσέθηκεν Ααρων δόξαν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν· ἀπαρχὰς πρωτογενιμάτων ἐμέρισεν αὐτῷ, ἄρτον πρώτοις ἡτοίμασεν πλησμονῶν·

21 καὶ γὰρ θυσίας κυρίου φάγονται, ὡς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

22 πλὴν ἐν γῆ λαοῦ οὐ κληρονομήσει, καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ· αὐτὸς γὰρ μερὶς σου καὶ κληρονομία.

23 Καὶ Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ τρίτος εἰς δόξαν ἐν τῷ ζηλώσει αὐτὸν ἐν φόβῳ κυρίου καὶ στήναι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαοῦ ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

24 διὰ τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης προστατεῖν ἁγίων καὶ λαοῦ αὐτοῦ, ἵνα αὐτῷ ἦ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας.

25 καὶ διαθήκη τῷ Δαυιδ υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰουδα κληρονομία βασιλείως υἱοῦ ἐξ υἱοῦ μόνου· κληρονομία Ααρων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

26 δῶν ἡμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ἡμῶν κρίνειν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν.

Σιραχιδε 46

1 Κραταιὸς ἐν πολέμῳ Ἰησοῦς Ναυη καὶ διάδοχος Μωυσῆ ἐν προφητείαις, ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέγας ἐπὶ σωτηρία ἐκλεκτῶν αὐτοῦ ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένους ἐχθροὺς, ὅπως κατακληρονομήσῃ τὸν Ἰσραὴλ.

2 ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπάραι χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις.

3 τίς πρότερος αὐτοῦ οὕτως ἔστη; τοὺς γὰρ πολέμους κυρίου αὐτὸς ἐπῴγαγεν.

4 οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἐνεποδίσθη ὁ ἥλιος καὶ μία ἡμέρα ἐγενῆθη πρὸς δύο;

5 ἐπεκαλέσατο τὸν ὑψιστον δυνάστην ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν, καὶ ἐπῴκουσεν αὐτοῦ μέγας κύριος ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς·

6 κατέρραξεν ἐπῴθηνος πόλεμον καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας, ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτοῦ ὅτι ἐναντίον κυρίου ὁ πόλεμος αὐτοῦ.

7 Καὶ γὰρ ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου καὶ ἐν ἡμέραις Μωυσέως ἐποίησεν ἔλεος αὐτὸς καὶ Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη ἀντιστήναι ἐναντι ἐκκλησίας καλῦσαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας.

8 καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν ἀπὸ ἐξακοσίων χιλιάδων πεζῶν εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

9 καὶ ἔδωκεν ὁ κύριος τῷ Χαλεβ ἰσχύν, καὶ ἕως γῶνους διέμεινε αὐτῷ, ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατέσχευε κληρονομίαν,

10 ὅπως ἴδωσιν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου.

11 Καὶ οἱ κριταί, ἕκαστος τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ κυρίου, εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις·

12 τὰ ὅσα αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλασσόμενον ἐφῴυις δεδοξασμένων αὐτῶν.

13 Ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ προφῆτης κυρίου κατέστησεν βασιλείαν καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·

14 ἐν νόμῳ κυρίου ἔκρινε συναγωγῶν, καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὸν Ἰακωβ·

15 ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφῆτης καὶ ἐγνώσθη ἐν ῥῆμασιν αὐτοῦ πιστὸς ὁράσεως.

16 καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον δυνάστην ἐν τῷ θλίψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν ἐν προσφορᾷ ἄρνος γαλαθηνοῦ·

17 καὶ ἐβρόντησεν ἀπῴουρανοῦ ὁ κύριος καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστῆν ἐποίησεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ

18 καὶ ἐξέτριψεν ἠγουμένους Τυρίων καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιμ.

19 καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύρατο ἐναντι κυρίου καὶ χριστοῦ αὐτοῦ Χρῆματα καὶ ἕως ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα· καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.

20 καὶ μετὰ τὸ ὑπνώσαι αὐτὸν προεφῆτευσεν καὶ ὑπέδειξεν βασιλεῖ τὴν τελευταίην αὐτοῦ καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν προφητείᾳ ἐξαλείψαι ἀνομίαν λαοῦ.

κΣιραχιδε 47

1 Καὶ μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ναθαν προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυιδ.

2 ὡσπερ στέαρ ἀφορισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δαυιδ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

3 ἐν λέουσιν ἔπαιξεν ὡς ἐν ἐρίφοις καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἄρνασι προβάτων.

4 ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα καὶ ἐξῆρεν ὄνειδισμὸν ἐκ λαοῦ ἐν τῷ ἐπάραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιαθ;

5 ἐπεκαλέσατο γὰρ κύριον τὸν ὑψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξῴραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

6 οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασαν αὐτὸν καὶ ἤνεσαν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις κυρίου ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης·

7 ἐξέτριψεν γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν καὶ ἐξουδένωσεν Φυλιστιμ τοὺς ὑπεναντίους, ἕως σῆμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.

8 ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥῆματι δόξης· ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὑμνησεν καὶ ἠγάπησεν τὸν ποιῶσαν αὐτόν.

9 καὶ ἔστησεν ψαλτωδοὺς κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐξ ἠχοῦ αὐτῶν γλυκαίνειν μέλη·

10 ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν καὶ ἐκόσμησεν καιροὺς μέχρι συντελείας ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πρωΐας ἤχειν τὸ ἅγιασμα.

11 κύριος ἀφείλεν τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλείων καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

12 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη υἱὸς ἐπιστῆμων καὶ διῴ αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ·

13 Σαλωμων ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, ᾧ ὁ θεὸς κατέπαυσεν κυκλόθεν, ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπῴνόματι αὐτοῦ καὶ ἐτοιμάσῃ ἅγιασμα εἰς τὸν αἰῶνα.

14 ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως.

15 γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχῆ σου, καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων·

16 εἰς νῆσους πόρρω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σου, καὶ ἠγαπῆθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σου·

17 ἐν ὧδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς καὶ ἐν ἐρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε χώραι.

18 ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου θεοῦ Ἰσραὴλ συνῴγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον καὶ ὡς μόλιβον ἐπλήθυνες ἀργύριον.

19 παρανέκλινες τὰς λαγόνες σου γυναῖξιν καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου·

20 ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου καὶ ἐβεβῶλωσας τὸ σπέρμα σου ἐπαγαγεῖν ὄργην ἐπὶ τὰ τέκνα σου καὶ κατανυγῆναι ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου
 21 γενέσθαι δίχρα τυραννίδα καὶ ἐξ Εφραιμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθή.
 22 ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ καταλίπη τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ διαφθεῖρη ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἔκγονα καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπῶσαντος αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ· καὶ τῷ Ιακωβ ἔδωκεν κατάλειμμα καὶ τῷ Δαυιδ ἐξ αὐτοῦ ρίζαν.
 23 Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμων μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ κατέλιπεν μετ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ λαοῦ ἀφροσύνην καὶ ἐλασσούμενον συνέσει Ροβοαμ, ὃς ἀπέστησεν λαὸν ἐκ βουλήs αὐτοῦ.
 24 καὶ Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ, ὃς ἐξῴμαρτεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἔδωκεν τῷ Εφραιμ ὁδὸν ἁμαρτίας· καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα ἀποστήσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆs γῆs αὐτῶν·
 25 καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζῴτησαν, ἕως ἐκδίκησιs ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.

αΣιραχιδε 48

1 Καὶ ἀνέστη Ηλιαs προφῴτης ὡs πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡs λαμπὰs ἐκαίετο·
 2 ὃs ἐπῴγαγεν ἐπ' αὐτούς λιμὸν καὶ τῷ ζῴλω αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς·
 3 ἐν λόγῳ κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν, κατῴγαγεν οὕτως τρεῖs πῦρ.
 4 ὡs ἐδοξάσθηs, Ηλιαs, ἐν θαυμασίοιs σου· καὶ τίs ὅμοιός σοι καυχάσθαι;
 5 ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ἄδου ἐν λόγῳ ὑψίστου·
 6 ὁ καταγαγὼν βασιλεῖs εἰs ἀπώλειαν καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν·
 7 ἀκούων ἐν Σινα ἐλεγμὸν καὶ ἐν Χωρηβ κρίματα ἐκδικῴσεωs·
 8 ὁ χρίων βασιλεῖs εἰs ἀνταπόδομα καὶ προφῴτας διαδόχους μετ' αὐτόν·
 9 ὁ ἀναλημφθεῖs ἐν λαίλαπι πυρὸs ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων·
 10 ὁ καταγραφεῖs ἐν ἐλεγμοῖs εἰs καιροὺs κοπάσαι ὄργην πρὸ θυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρός πρὸs υἱὸν καὶ καταστήσαι φυλάs Ιακωβ.
 11 μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπῴσει κεκοιμημένοι· καὶ γὰρ ἡμεῖs ζῴῃ ζησόμεθα.
 12 Ηλιαs ὃs ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη, καὶ Ελισαιε ἐνεπλῴσθη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέραιs αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδεῖs.
 13 πᾶs λόγος οὐχ ὑπερῴηεν αὐτόν, καὶ ἐν κοιμῴσει ἐπροφῴτευσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ·
 14 καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησεν τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 15 Ἐν πᾶσιν τούτοιs οὐ μετενόησεν ὁ λαὸs καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἕως ἐπρονομήθησαν ἀπὸ γῆs αὐτῶν καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
 16 καὶ κατελείφθη ὁ λαὸs ὀλιγοστόs, καὶ ἄρχων ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ· τινὲs μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστόν, τινὲs δὲ ἐπλῴθυναν ἁμαρτίας.
 17 Εζεκιαs ὠχύρωσεν τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ εἰsῴγαγεν εἰs μέσον αὐτῆs ὕδωρ, ὠρυξεν σιδῴρω ἀκρότομον καὶ ὠκοδόμησεν κρῴνας εἰs ὕδατα.
 18 ἐν ἡμέραιs αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηριμ καὶ ἀπέστειλεν Ραφακημ, καὶ ἀπῴηεν· καὶ ἐπῴηεν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Σιων καὶ ἐμεγαλῴχησεν ἐν υπερφανίᾳ αὐτοῦ.
 19 τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνησαν ὡs αἱ τίκτουσαι·
 20 καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν κύριον τὸν ἐλεῴμονα ἐκπετάσαντες τὰs χεῖρας αὐτῶν πρὸs αὐτόν. καὶ ὁ ἅγιος

ἐξ οὐρανοῦ ταχῴ ἐπῴκουσεν αὐτῶν καὶ ἐλυτρώσατο αὐτούs ἐν χειρὶ Ησαιου·
 21 ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξέτριπεν αὐτούs ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.
 22 ἐποίησεν γὰρ Εζεκιαs τὸ ἀρεστόν κυρίῳ καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖs Δαυιδ τοῦ πατρός αὐτοῦ, ὃs ἐνετείλατο Ησαιαs ὁ προφῴτης ὁ μέγας καὶ πιστόs ἐν ὁράσει αὐτοῦ.
 23 ἐν ταῖs ἡμέραιs αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος καὶ προσέθηκεν ζωὴν βασιλεῖ.
 24 πνεύματι μεγῴλω εἶδεν τὰ ἔσχατα καὶ παρεκάλεσεν τοὺs πενθοῦνταs ἐν Σιων.
 25 ἕωs τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξεν τὰ ἐσόμενα καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν ἢ παραγενέσθαι αὐτά.

ἰΣιραχιδε 49

1 Μνημόσυνον Ἰωσιου εἰs σύνθεσιν θυμιάματος ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ· ἐν παντὶ στόματι ὡs μέλι γλυκανθῴσεται καὶ ὡs μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου.
 2 αὐτόs κατευθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ καὶ ἐξῴηεν βδελύγματα ἀνομίας·
 3 κατεύθυνεν πρὸs κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραιs ἀνόμων κατίσχυσεν τὴν εὐσέβειαν.
 4 Πάρεξ Δαυιδ καὶ Εζεκιου καὶ Ἰωσιου πάντες πλημμέλειαν ἐπλημμέλησαν· κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου, οἱ βασιλεῖs Ἰουδα ἐξέλιπον·
 5 ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἑτέροιs καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἄλλοτρίῳ.
 6 ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος καὶ ἠρῴμωσαν τὰs ὁδοὺs αὐτῆs
 7 ἐν χειρὶ Ἰερεμιου· ἐκάκωσαν γὰρ αὐτόν, καὶ αὐτόs ἐν μῴτρῳ ἠγίασθη προφῴτης ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολλῴειν, ὡs αὐτῶs οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.
 8 Ἰεζικηλ ὃs εἶδεν ὅρασιν δόξης, ἦν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἄρματος χερουβιν·
 9 καὶ γὰρ ἐμῴσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ καὶ ἀγαθῴσαι τοὺs εὐθύνονταs ὁδοὺs.
 10 καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὄστα ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· παρεκάλεσαν γὰρ τὸν Ιακωβ καὶ ἐλυτρώσαντο αὐτούs ἐν πίστει ἐλπίδος.
 11 Πῴs μεγαλῴνωμεν τὸν Ζοροβαβελ; καὶ αὐτόs ὡs σφραγῖs ἐπὶ δεξιᾶs χειρός,
 12 οὕτως Ἰησοῦs υἱὸs Ἰωσεδεκ, οἱ ἐν ἡμέραιs αὐτῶν ὠκοδόμησαν οἶκον καὶ ἀνῴψωσαν ναὸν ἅγιον κυρίῳ ἠτοιμασμένον εἰs δόξαν αἰῶνος.
 13 καὶ Νεεμιου ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἐγείραντος ἡμῖν τείχη πεπτωκότα καὶ στῴσαντος πύλαs καὶ μοχλοὺs καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.
 14 Οὐδεῖs ἐκτίσθη ἐπὶ τῆs γῆs τοιοῦτος οἶος Ενωχ· καὶ γὰρ αὐτόs ἀνελῴμφη ἀπὸ τῆs γῆs.
 15 οὐδὲ ὡs Ἰωσηφ ἐγεννῴθη ἀνὴρ ἠγούμενος ἀδελφῶν, στῴριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὄστα αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν.
 16 Σημ καὶ Σηθ ἐν ἀνθρώποιs ἐδοξάσθησαν, καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῴων ἐν τῇ κτίσει Ἀδαμ.

Σιραχιδε 50

1 Σιμων Ἰωσιου υἱὸs ἱερεὺs ὁ μέγας, ὃs ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπέρραπεν οἶκον καὶ ἐν ἡμέραιs αὐτοῦ ἐστερέωσεν ναόν·
 2 καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλῆs, ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱεροῦ·
 3 ἐν ἡμέραιs αὐτοῦ ἐλατομῴθη ἀποδοχεῖον ὕδατων, λάκκος ὡσει θαλάσσης τὸ περίμετρον·
 4 ὁ φροντίζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεωs καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐν πολιορκῴσει.
 5 ὡs ἐδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λαοῦ, ἐν ἐξῴδῳ οἴκου καταπετάσματος·

6 ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφελῶν, ὡς σελῶν ἡ πλῆρης ἐν ἡμέραις,
7 ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου καὶ ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης,
8 ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων, ὡς κρίνα ἐπ' ἐξόδῳ ὕδατος, ὡς βλαστὸς λιβάνου ἐν ἡμέραις θερούς,
9 ὡς πύρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείου, ὡς σκευὸς χρυσοῦ ὀλοσφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ,
10 ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρποὺς καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις,
11 ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχῆματος, ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου ἐδόξασεν περιβολὴν ἁγιάσματος·
12 ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων, καὶ αὐτὸς ἐστὼς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ, κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν ὡς βλάστημα κέδρων ἐν τῷ λιβάνῳ καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων,
13 καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ααρῶν ἐν δόξῃ αὐτῶν καὶ προσφορὰ κυρίου ἐν χερσίν αὐτῶν ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ,
14 καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν κοσμήσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος,
15 ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδείου χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς, ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὁσμὴν εὐωδίας ὑψίστου παμβασιλεῖ.
16 τότε ἀνέκραγον οἱ υἱοὶ Ααρῶν, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς ἤχησαν, ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου·
17 τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσαν καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν προσκυνῆσαι τῷ κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι θεῷ ὑψίστῳ·
18 καὶ ἤνεσαν οἱ ψαλτῶδοι ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλειστῷ ἤχῳ ἐγλυκάνθη μέλος·
19 καὶ ἔδεῖθῃ ὁ λαὸς κυρίου ὑψίστου ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεῖμονος, ἕως συντελεσθῆ κόσμος κυρίου καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.
20 τότε καταβάς ἐπήρην χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ δοῦναι εὐλογίαν κυρίου ἐκ χειλέων αὐτοῦ καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχῆσασθαι·
21 καὶ ἐδευτέρωσαν ἐν προσκυνῆσει ἐπιδέξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου.
22 Καὶ νῦν εὐλογῆσατε τὸν θεὸν πάντων τὸν μέγαρα ποιοῦντα πάντα, τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μῆτρᾶς καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
23 δῶη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας καὶ γενέσθαι εἰρῆνῃ ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος·
24 ἐμπιστεύσαί μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν λυτρώσασθαι ἡμᾶς.
25 Ἐν δυσίν ἔθνεσιν προσώχθισεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος·
26 οἱ καθ' ἑμὸν ἐν ὄρει Σαμαρείας καὶ Φυλιστιμ καὶ ὁ λαὸς ὁ μαρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικιμοῖς,
27 Παιδεῖαν συνέσεως καὶ ἐπιστῆμης ἐχάραξεν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ Ἰησοῦς υἱὸς Σιραχ Ἐλεαζαρ ὁ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμωρσεν σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.
28 μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφῆσεται, καὶ θεῖς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθῆσεται·
29 ἐὰν γὰρ αὐτὰ ποιῆσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει· ὅτι φῶς κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ.

μΣιραχιδε 51

1 Ἐξομολογῆσαι σομαί σοι, κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε θεὸν τὸν σωτήρᾳ μου, ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου,
2 ὅτι σκεπαστῆς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος καὶ ἔναντι τῶν παρεστηκότων ἐγένου βοηθὸς καὶ ἐλυτρώσω με

3 κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου ἐκ βρυγμῶν ἔτοιμον εἰς βρώμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχὴν μου, ἐκ πλειόνων θλίψεων, ὧν ἔσχον,
4 ἀπὸ πνιγμοῦ πυρᾶς κυκλόθεν καὶ ἐκ μέσου πυρός, οὗ οὐκ ἐξέκαυσα,
5 ἐκ βάθους κοιλίας ἄδου καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου καὶ λόγου ψευδοῦς.
6 βασιλεῖ διαβολῆς γλώσσης ἀδίκου. ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου ἦν σύνεγγυς ἄδου κάτω.
7 περιέσχον με πάντοθεν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· ἐνέβλεπον εἰς ἀντίλημψιν ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν.
8 καὶ ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου, κύριε, καὶ τῆς ἐργασίας σου τῆς ἀπ' αἰῶνος, ὅτι ἐξαίρητός σου ὑπομένοντάς σε καὶ σφάζεις αὐτούς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
9 καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ γῆς ἱκετείαν μου καὶ ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδέσθην·
10 ἐπεκαλεσάμην κύριον πατέρα κυρίου μου μ' με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφανιῶν ἀβοηθησίας· αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς καὶ ὑμῶν ἐν ἐξομολογῆσει.
11 καὶ εἰσηκούσθη ἡ δέησίς μου· ἔσωσας γὰρ με ἐξ ἀπωλείας καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ.
12 διὰ τοῦτο ἐξομολογῶ σομαί σοι καὶ αἰνέσω σε καὶ εὐλογῶ τῷ ὀνόματι κυρίου.
13 Ἔτι ὦν νεώτερος πρὶν ἢ πλανηθῆναι με ἐζῆτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου.
14 ἔναντι ναοῦ ἤξιουν περὶ αὐτῆς καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητῶ αὐτήν.
15 ἐξ ἄνθους ὡς περκαζούσης σταφυλῆς εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ. ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νωότητός μου ἵχνευον αὐτήν.
16 ἐκλίνα ὀλίγον τὸ οὖς μου καὶ ἐδεξάμην καὶ πολλὴν εὐδρον ἐμαυτῷ παιδείαν.
17 προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ· τῷ διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν.
18 διενοῦσθαι γὰρ τοῦ ποιῆσαι αὐτήν καὶ ἐζῆλωσα τὸ ἀγαθὸν καὶ οὐ μὴ αἰσχυρθῶ.
19 διαμεμάχισται ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ποιῆσει νόμου διηκριβασάμην. τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος καὶ τὰ ἀγνοῦματα αὐτῆς ἐπένησα.
20 τὴν ψυχὴν μου κατεύθυνα εἰς αὐτήν καὶ ἐν καθαρισμῷ εὐδρον αὐτήν· καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς· διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.
21 καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη τοῦ ἐκζητῆσαι αὐτήν· διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτήμα.
22 ἔδωκεν κύριος γλώσσάν μοι μισθόν μου, καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.
23 ἐγγίσατε πρὸς με, ἀπαιδευτοί, καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.
24 τί ὅτι ὑστερεῖσθαι λέγετε ἐν τούτοις καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;
25 ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα κτῆσασθε ἑαυτοῖς ἀνευ ἀργυρίου.
26 τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγόν, καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδεῖαν. ἐγγύς ἐστιν εὐρεῖν αὐτήν.
27 ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα καὶ εὐδρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.
28 μετὰσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου καὶ πολλὴν χρυσὸν κτῆσασθε ἐν αὐτῇ.
29 εὐφρανθεῖτε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰσχυρθεῖτε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
30 ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

ἡ ὀλιγοψυχῆς ἐν τῷ κρίνειν σε.

10 γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῆ μητρὸς αὐτῶν· καὶ ἔση ὡς υἱὸς ὑψίστου, καὶ ἀγαπῆσαι σε μᾶλλον ἢ μῆτηρ σου.

11 Ἡ σοφία υἱὸς αὐτῆς ἀνύψωσεν καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.

12 ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθῶσονται εὐφροσύνης.

13 ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὐδὲν εἰσπορεύεται, εὐλογεῖ κύριος.

14 οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν ἁγίῳ, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ κύριος.

15 ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσέχων αὐτῇ κατασκηνώσει πεποιθώς.

16 ἐὰν ἐμπιστεύσῃ, κατακληρονομήσει αὐτήν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ.

17 ὅτι διεστραμμένως πορεύσεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις, φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς, ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ πειράσει αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς.

18 καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸν καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς.

19 ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.

20 Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνηθῆς.

21 ἔστιν γὰρ αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις.

22 μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου καὶ μὴ ἐντραπήῃς εἰς πτώσιν σου.

23 μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ χρείας.

24 ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

25 μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι.

26 μὴ αἰσχυνηθῆς ὁμολογήσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου καὶ μὴ βιάζου ῥοδὸν ποταμοῦ.

27 καὶ μὴ ὑποστρώσῃς ἀνθρώπῳ μωρῷ σεαυτὸν καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.

28 ἕως θανάτου ἀγωνίσαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ κύριος ὁ θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

29 μὴ γίνου θρασὺς ἐν γλώσσῃ σου καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου.

30 μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου.

31 μὴ ἔστω ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.